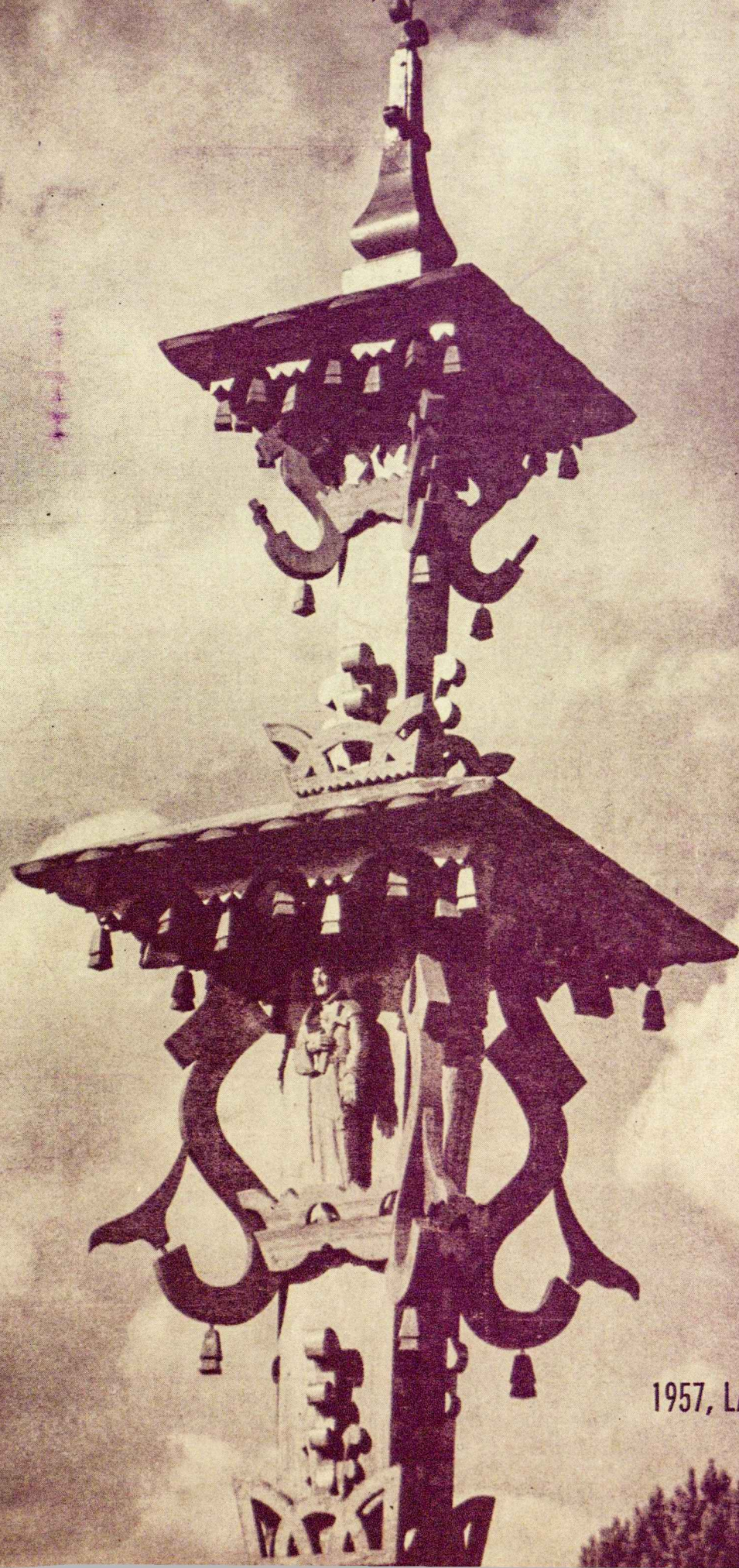


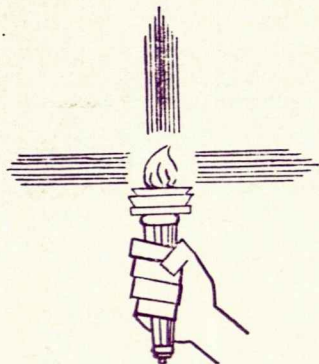


# ATEITIS



1957, LAPKRITIS, NR. 9





## ATEITIS

elina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

1957 METAI

Nr. 9

LAPKRITIS-NOVEMBER



Redaktorius ..... Pranas Naujokaitis

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS — Danutė Aleksandravičiūtė-Bobelienė, Gintarė Banaitytė, Sigitas Leimonas, Gediminas Naujokaitis.

Visą spausdinamą medžiagą redakcija taiso savo nuožiūra. Nepanaudoti rašiniai saugomi ir grąžinami autoriui prašant.

ADMINISTRATORIUS — Kun. V. Dabušis

Redakcijos ir administracijos adresas:

**ATEITIS, 916 WILLOUGHBY AVENUE,  
BROOKLYN 21, N. Y., U. S. A.**

Prenumerata metams \$5.00 pagal U. S. dol. kursą.

Garbės prenumerata metams \$10.00. Atskiuro numerio kaina 50c.



### LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August,  
by the Lithuanian Catholic Youth Association

"A t e i t i s"

916 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N. Y.  
Tel. GLenmore 5-7281

Subscription \$5.00 per year. Single copy 50c.



Entered as second-class matter at the post  
office at Brooklyn, New York, March 31, 1950  
under the Act of March 3, 1897.

## T U R I N Y S

|                                                       |          |
|-------------------------------------------------------|----------|
| Kun. St. Lia — Ateitininkų šūkis .....                | 193      |
| Kun. V. Bagdanavičius — Dievo<br>nesudėtingumas ..... | 194      |
| Lapkričio dvidešimt trečioji .....                    | 197      |
| Birutė Mituzaitė — Dzintars .....                     | 197      |
| Alfa Sušinskas — Brangiausias šėtono įrankis ....     | 199      |
| Algis Kalvelis — Dideli žmonės ateina .....           | 201      |
| Nerima Narutė — Eilėraščiai .....                     | 203      |
| Birutė Dabušytė — Eilėraščiai .....                   | 203      |
| Antanui Vienuoliui iškeliavus .....                   | 204      |
| Paskirtos Nobelio premijos .....                      | 205      |
| Mirė antroji Lazdynų Pelėda .....                     | 206      |
| Kultūros pasaulyje .....                              | 206, 209 |
| Algirdas Landsbergis—laureatas .....                  | 207      |
| gb — Nuo Daukanto iki Aukštaitės .....                | 207      |
| Pastabos .....                                        | 208      |
| Los Angeles sendraugiai .....                         | 209      |
| Pasauliečių apaštalavimo kongresas .....              | 210      |
| Lietuviai turizmo savaitėje .....                     | 210      |
| Kristaus Karaliaus šventė .....                       | 211      |
| Kanados ateitininkų šventė .....                      | 212      |
| Studentų Ateitininkų Sąjungoje .....                  | 213      |
| Ateities koncertas .....                              | 214      |
| Liokslievių ateitininkų kuopose .....                 | 215      |
| Kreivos šypsenos .....                                | 216      |

Viršelio 1 psl. — Rudens simfonija  
Lietuviškas kryžius Kennebunkporte  
Pranciškonų vienuolyne.

Vyt. Maželio nuotr.

Viršelio vinjetė — dail. T. Valiaus

*Ateitininkų ideologija laimingu būdu  
suėmė savyje esminguosius religiško ir  
tautiškumo principus, kurių vadovaujami  
galime eiti sutikti tremties nežinios, kuri  
mums nėra mirtis, bet gyvenimas, duodęs  
gražią progą pasireikšti didžiai dvasiai.*

Juozas Kojelis, Ateitis, 1948 m., nr. 3-4



# ATEITININKŲ ŠŪKIS

## Kilmė — Pritaikymas — Prasmė — Paskirtis

KUN. STASYS YLA

Kiekviena organizacija bei sąjūdis turi savo išraišką, kuria parodoma, kas yra organizacija ir kokią idėją atstovauja. Išraiškos formos esti labai įvairios.

Ateitininkų organizacijos išraiškos yra žodinės, ženklinės, garsinės ir spalvinės.

Žodinei išraiškai priklauso šūkis, sveikinimas, credo. Ženklinei — ženklelis ir vėliava, garsinei — himnas, spalvinei — uniforma ir vėliava.

Ateitininkų šventės ir įžodis skirtini apeiginei išraiškai. Čia kartu sutelkiamos visos arba bent dauguma minėtų išraiškos formų.

Pirmiausia pakalbėsime apie ateitininkų šūkį. Ateitis ryžosi atnaujinti mūsų gyvenimą dieviškame turinyje. Tą pasiryžimą ir skelbia ateitininkų šūkis OMNIA INSTAURARE IN CHRISTO!

1. KILMĖ. Šūkio autorius yra tautų apaštalas šv. Povilas. Būdamas Romos kalėjime, jis rašė laišką Efezo krikščionims. Tai buvo testamentinis jo laiškas. Šv. Povilas jame kalba apie krikščionių paskirtį, išplaukiančią iš Dievo valios.

„Dievas leido mums pažinti savo valios paslaptį, — rašė apaštalas, — kaip jis buvo savyje nutaręs, laiko pilnybei įvykus, **atnaujinti Kristuje visa**, kas yra danguje ir žemėje” (Efez. 1, 9-10). Pabrauktieji žodžiai graikiškajame tekste reiškė: **palenkti visa Kristui**.

Tai buvo krikščionių šūkis pagoniškajame pasaulyje.

Moderniaisiais laikais pagonybė atgijo naujomis formomis. Krikščionims reikėjo priminti tą patį šūkį. Tai padarė 1903 metais popiežius šv. Pijus X. Pačioje pirmoje savo enciklikoje jis ragino krikščionis į trejų atnaujinimą: religinį, dorinį, socialinį.

Į popiežiaus kvietimą atsiliepė daugelis katalikų kraštų. Iš to kilo įvairūs sąjūdžiai — eucharistiniai, liturginiai, apaštaliniai. Atsiliepė labai greitai ir Lietuva. Nuo 1906 prasidėjo mūsų katalikybės atgimimas įvairiose srityse, ypač kultūrinėje. Nuo 1908 į atgimimo kelią įsijungė mokslus einas mūsų jaunimas. Vėliau jis pasirinko šv. Pijaus X šūkį — **visa atnaujinti Kristuje**.

2. PRITAIKYMAS. Pagal šį šūkį Pr. Dovydaitis parengė (1911) pirmąją pasaulėžiūrinę ateitininkų deklaraciją, kuri vadinasi „Trys pamatiniai klausimai”. Po dešimt metų (1921) Pr. Dovydaitis šį šūkį išplėtojo į religinio atnaujinimo kryptį: iš to ateitininkuose kilo eucharistinis sąjūdis, kurį perėmė ir kaimo jaunimas — pavasarininkai.

St. Šalkauskis filosofiniu požiūriu šį šūkį pritaikė ateitininkų principams (1925) ir ideologijai (1933), o vėliau (1938) ir dvasinio atgimimo (Gyvosios Dvasios) sąjūdžiui, skirtam platesnei lietuvių visuomenei.

Teologiniu atžvilgiu tą patį šūkį plačiau atskleidė

Telšių seminarijos profesorius kun. K. Olšauskis savo straipsniu „Visatos anakefalajozė Kristuje” (Ž '38, N 12). Iš istorinės — kilminės pusės šūkį svarstė S. Sužiedėlis straipsnyje „Pijaus X pirmosios enciklikos 50 m. sukaktį minint” (At '53, N. 8).

Šio šūkio pritaikymas lietuvių moksleivių ir studentų katalikiškajam atgimimui, arkivysk. M. Reinio įsitikinimu, buvo pirmasis visoje Europoje. Jis tai laiko didele garbe Lietuvai ir ypatinga palaima pačiam ateitininkų sąjūdžiui (At '36, N 12, 482).

3. PRASMĖ išsiskleidžia trijuose šūkio žodžiuose. Jie kalba apie kristocentriškumą, visuotinumą ir apaštališkumą.

**Kristocentriškumas** reiškia, jog Kristus yra visos būties, gyvenimo ir veikimo centras. Visa sukurta Jo pirmavaizdžiu, ir Jis yra visos kūrinijos dvasinė galva. „Dievas padėjo visa po jo kojomis ir davė jį galva visai Bažnyčiai, kuri yra jo kūnas ir pilnybė to, kuris visų pripildomas visame” (Efez. 1, 22-23). Per Kristų atėjo pasauliui naujas žodis, nauja tvarka, naujas veiksmas. Jame yra galutinis visko atnaujinimas.

**Visuotinumą** reiškia, jog visa, kas vyksta gyvenime, yra palenкта Kristui ir Jame randa savo tikslą bei prasmę. Neišskiriama jokia sritis, joks darbas, jokie amžiaus, lyties, profesijos uždaviniai. Visa turi susiderinti su Kristumi ir Kristuje (plg. 2 Kor., 5, 18-19).

**Apaštališkumas** reiškia mūsų pastangas, užsidegimą, uolumą eiti į visas gyvenimo sritis ir skleisti Kristaus dvasią, rodyti ir savu gyvenimu liudyti jo idealą. Tai yra apaštalinė pareiga. „Jei aš skelbiu evangeliją... tai yra mano pareiga, ir vargas man, jei aš neskelbsčiau evangelijos” (1 Kor. 9, 16).

4. PASKIRTIS. Kas pažįsta evangeliją, kas giliai suvokia krikščionybės esmę, tas negali neveikti. Tas supranta ir jaučia, kad jis kažkam yra skirtas, kad kažkas jį šaukia ir siunčia: eik ir visa atnaujink! Tu lyg savanoris duodi savo sutikimą: tu ateini. „Pagirtas, kuris ateina Viešpaties vardu!” (Mat. 21, 9). Mes, kurie ateiname į gyvenimą ne savo, o Kristaus vardu, esame ateitininkai. „Mes einame pasiuntinių pareigas Kristaus vietoje” (2 Kor. 5, 20).

„Žmogus turi būti iš naujo perkurtas, — sako austrų rašytojas Hermann Bahr († 1934). — Natūralus žmogus turi būti restauruotas; jam dera įsisamontinti, kad jis yra dvasinio pasaulio narys. Juk nebėra laisvės, asmenybės, vertingumo, dorovingumo, mokslo ir meno, kai nebėra tikėjimo, vilties ir meilės. Kito pasirinkimo nėra, kaip tik šis: arba pasaulio prazūtis, arba — **Omnia instaurate in Christo**” (Hochland '33, I, 572).

„Visa atnaujinti Kristuje, — sako vysk. V. Paldokskis, — yra didysis ateitininkų imperatyvas, jų



# DIEVO NESUDĖTINGUMAS

KUN. V. BAGDANAVIČIUS

Dievas yra pats buvimas

Kai jau žinome, kad Dievas yra, tada kyla mums kitas klausimas, koks yra Dievas. Į ką Dievas yra panašus? Kokia yra jo prigimtis? Šis klausimas yra teisėta žmogaus proto pastanga. Žmogus, stengdamasis pažinti visus dalykus, kurie yra aplink jį, nori pažinti

JONAS MEDAITIS

K A P I N Ė S E

*Teka saulė ir leidžias. Ir antkapį tavo  
Nuplaudžia nuo dulkių beį suodžių lietus.  
Jos apneša viską: rožes ir net lauro lapus...  
Neilgai čia tavoji gyvybės šakelė žaliavo.*

*Tavo vardą matau įrašytą... Bet kas tu buvai,  
Neišduoda dailiai aptašytas akmuo.  
Plonais pirštais išlygino kapą vanduo.  
Nebelanko tavęs nei tėvai, nei draugai.*

*O kai varstinėjai dar gimtojo namo duris,  
Kai verkei ir juokeis ir vardais vadina,  
Kas tik pojūčius kliudė, galbūt, negalvojai visai,  
Kad bedugnėn tylos tavo kojos paslys.*

*Glaudžias prie kapo lapeliai nuvytę  
Ir verkia, ir skundžias bendru likimu.  
Palinkusi žvakė jiems kalba ugningu balsu:  
— Aš tamsą juodžiausią galiu prablaškyti.*

*Aplink taip ramu. Vien migla tarp šakų ir takuos  
Galvotrūkčiais veržias ir skuba uždengti*

[žvaigždes.

*Keliausiu toliau... Nors sudie tau sakau, bet juk*

[mes

*Susitiksime kartą anapus... kai angelas*

[užtrimituos.

ir tą didžiąją visuotinę būtybę, iš kurios yra kilęs pasaulis, iš kurios mes patys esame gavę pradžią ir be kurios palaikymo joks daiktas nei trumpą momentą negalėtų toliau gyventi.

Tačiau šis klausimas yra kartu ir versmė klaidingų pažiūrų apie Dievą. Jis yra pirmoji ir pati didžioji duobė, į kurią įkrinta Dievo jieskotojas. Mat, pasakyti, kas yra Dievas, mums yra sunku dėl to, kad mes negalime pasakyti, kas yra buvimas. Mes nemokame iš nieko sukurti medžiagos, nemokame sukurti gyvybės. Buvimas mums yra didžioji paslaptis. Dievas yra pats buvimas, pačia pilniausia ir plačiausia šio žodžio prasme.

Žmogiškojo buvimo apribojimai

Visų mūsų buvimas yra apribotas tik vienam ar kitam turiniui. Nelyginant, kaip koks inžinierius būtų apribotas tik inžinieriško darbo buvimui; koks daktaras būtų apribotas tik daktariško darbo buvimui arba koks amatininkas būtų apribotas tik savo amatininkam buvimui, taip žmogus yra apribotas žmogiškam buvimui. Tas, kas yra šalia ar anapus žmogiško buvimo, mums yra sunku įsivaizduoti ir nelengva suvokti.

Katalikų Bažnyčia apskritai stengiasi kovoti prieš visas ribas, liečiančias žmogaus gyvenimą. Ji skatina mus save suvokti ne tik kaip vienos ar kitos profesijos žmogų: kaip daktarą, amatininką ar kunigą, bet kaip žmogų apskritai. Dėl to krikščionybė iš esmės yra nusistačiusi prieš klasių kovas, kaip priemonę žmogaus laimei. Ji skatina mus jieskoti žmogiško buvimo anapus klasių ir jų kovų. Ji laikosi nuomonės, kad žmogus gali pažinti ir mylėti daugiau negu vien savo profesiją. Jis gali pažinti toliau, negu jis pasiekia paliešti. Žmogus gali pažinti kai kuriuos dalykus iš jo pasekmių.

## Ateitininkų šūkis

apaštališkų užsimojimų tikrasis įkvėpėjas. Štai kodėl jie niekuomet neužmirš, kad viso gyvenimo — privataus ir viešojo — persunkimas Kristaus dvasia yra vienas didžiausių jų uždavinių" (At '51, N 2, 29).

BIBLGR. Bagdonavičius V., Visas Kristus, NG '45, N 2. — Daulius J., Visuomenėje veikianti Bažnyčia, Ak '47, N 2. — Gaidamavičius Pr., Gyvasis Kristus, NR '35, N 51-52. — Olšauskis K., Visatos anakefalajozė Kristuje, Ž '38, N 12. — Pop. Pijus XII, Apie Mistinį Kristaus Kūną, Pop. Enciklikos, 493-548. — Sužiedėlis S., Pijaus X pirmosios enciklikos 50 m. sukaktį minint, At '53, N 8.





Adomas Galdikas — Kaimo kapinės (Aliejinė tapyba)

#### Dievo pažinimo kelias yra ilgas

Tik peržengęs daugelį savo apribojimų, žmogus gali artintis į Dievo pažinimą. Tik nugalėjęs įvairiai besireiškiantį savo egoizmą, žmogus gali bandyti artintis į tą visuotinį buvimą, kuris yra Dievas.

Tačiau net tada, kai kiekvienas sutiktas žmogus mums yra daugiau negu darbininkas, daugiau negu ekonominis veiksnys, ir kai mes žmoniškumą suprantame plačiai ir giliai, dar kelias iki Dievo supratimo yra pasilikęs labai ilgas. Jis yra beveik toks ilgas, koks yra nuo žmogaus sugebančio padaryti automobilį, iki jo sugebėjimo sukurti pasaulį. Tokiu keliu eidami, t.y. nuo automobilio padarymo iki jo sukūrimo iš nieko, mes jau prieitume prie Dievo, kaip pasaulio kūrėjo. Tačiau čia Dievo pažinimas toli gražu nebūtų baigtas, nes Dievas yra nevien pasaulio kūrėjas. Jis yra nepriklausomas nuo pasaulio savo buvimu. Ir pasaulio nesant, Dievas būtų. Dievas yra pats buvimas, neapribotas jokių sąlygų, jokių suvaržymų, jokių šalia jo esančių, nors jo paties sukurtų daiktų.

#### Tikinčiojo žmogaus didumas

Išsižiūrint į Dievo pažinimo kelio ilgumą, mums netenka stebėtis, kad yra bedievių ir netikinčių žmo-

nių. Būti tikinčiu ir dievotu žmogumi yra daug daugiau ir reikšmingiau, negu pasiekti mėnulį ar saulę ar net Kasipoejos žvaigždyną. Tikėti Dievą, tai reiškia rasti priėjimą prie pačios didžiosios būties versmės, prie buvimo savyje, iš kurio pradžią turi kiekvienas dalykas.

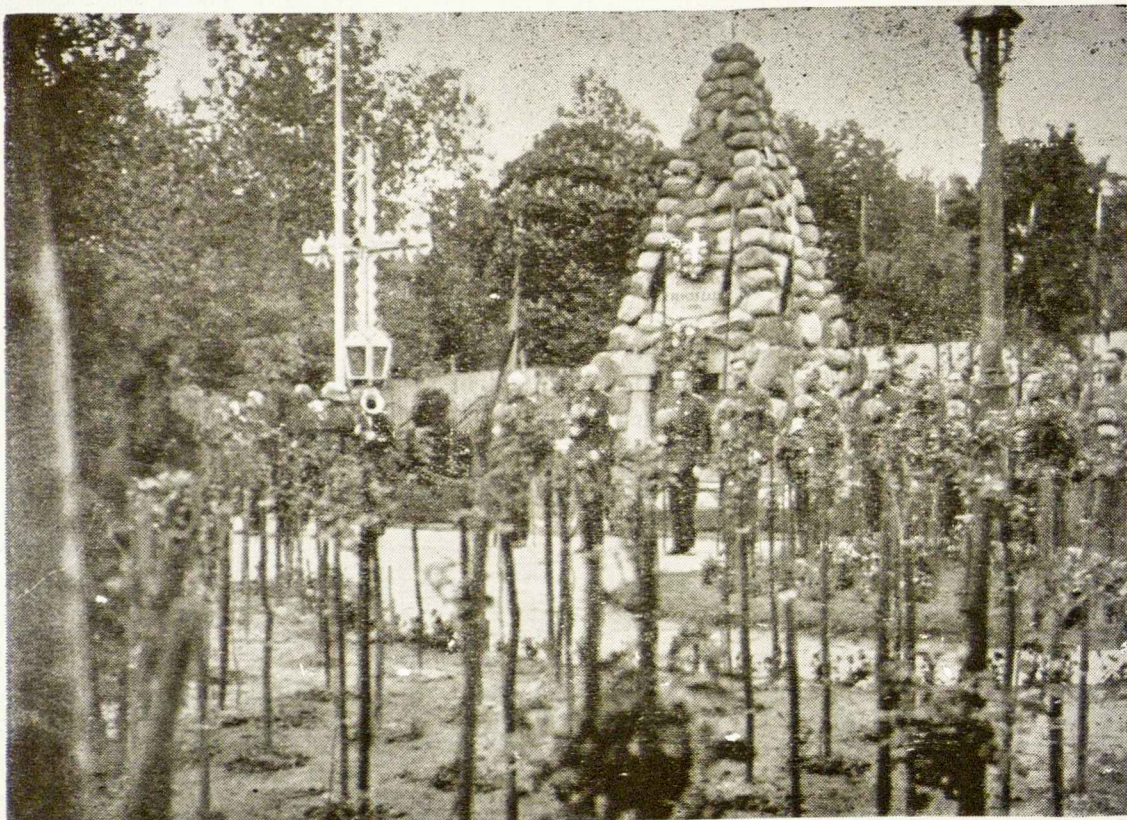
Nesistebėkite dėl to, kad tikintis Dievą žmogus tiki ir savo nemirtingumu. Tai yra, sakytume, natūrali išdava to didžiojo proceso, kurį vadiname tikėjimu. Tik dar kartą pabandykime savo mintyje sudėrinti šias dvi tiesas: jeigu yra visatos versmė, kuria yra Dievas; jeigu yra galimas žmogaus betarpiškas santykis su šita gyvybės versme, tai kas yra labiau natūralu, kad ten, kur šie santykiai yra abipusiški, žmogus semiasi iš amžinosios laimės vandenyno ir džiaugiasi amžinuoju gyvenimu?

#### Dievas nėra mašina

Taigi, Dievas yra viso gero šaltinis, pradžia.

Kartais atsiranda linkimas į Dievą žiūrėti, kaip į kokią labai sudėtingą mašiną, kuri varo viso pasaulio gyvenimą. Bet tai nėra pakankamas Dievo supratimas.





Iškilmės prie Nežinomojo Kareivio kapo, Karo Muzėjaus sodelyje Kaune

Šiandien žmogus ne kartą su labai didele nuostaba žiūri į mašiną. Kai mes stovime prieš kokias audimo stakles ar spaustuvės linotipą, jom bedirbant, ir matome, kaip mašina ne tik produktą pagamina, bet ir pati save aptarnauja, tai natūraliai mums kyla nuostaba ir net savotiška pagarba mašinai.

Bet šitokia pilna nuostabos mūsų laikysena mašinos akivaizdoje mums garbės nedaro. Ji greičiau yra mūsų naivumo negu mūsų protingumo apraiška. Mes stebimės mašina, lyg kad ji pati būtų savęs priežastis. Ši mūsų nuostaba yra panaši į laukinio nuostabą kokio neįprasto gamtos reiškinių akivaizdoje. Prietaringa laikysena mašinos atžvilgiu yra būdinga žmogui, gerai mašinos nesuprantančiam. Teisinga nuostaba mašinai galėtų būti tik tada, jei mes ją stebėtumės ne atskirai paimta, bet kartu su tuo žmogumi, kuris ją sugalvoja ir ją padarė.

Mūsų laikų žmonės dar ne visi yra išsilaisvinę iš naivaus prietaringumo mašinos atžvilgiu. Tas prietaringumas kartais yra toks stiprus, kad mašinai teikiama daugiau reikšmės, negu žmogui; arba mašinos būdu bandoma suvokti Dievas. Dievas norima laikyti augščiausia būties mašina.

#### Dievas yra nesudėtingas

Dievas nėra mašina. Jei norite Dievą vaizduotis mašina, tai Jis gal galėtų būti tokia mašina, kuri yra kartu su jos autoriumi, kuri yra pati savęs priežastis. Dievo sudėtingumas, kuriuo Jis valdo pasaulį, susi-

veda į vieną buvimo pradžią. Ši pradžia yra pats būdingasis Dievui dalykas.

Jeigu Dievas būtų sudėtingas, jis negalėtų būti visagalis. Jis tada būtų reikalingas dar kito veiksnio, kuris jo sudedamąsias dalis tvarkytų. Panašiai, kaip mašina yra reikalinga inžinieriaus, kuris ją sukonstruavo. Dievas yra ta pati pirminė gelmė, ta pradžia, iš kurios kyla visoks sudėtingumas, bet kuris pats nėra sudėtingas. Dievuje nėra jokio dvilypumo ar kokios dalių pretenzijos.

Bet čia dar gali kilti šitoks klausimas: jeigu Dievas yra nesudėtingas ir paprastas, kaip Jis gali būti didis ir visagalis? — Tai yra klausimas, prie kurio suklumpa ne vienas Dievo jėškantis filosofas.

Tačiau yra galima išeitis iš šio klausimo. Nesileisdami į teorines šio klausimo gelmes, mėginkime jį suvokti pavyzdžio padedami. Turbūt, nėra brangesnio ir didesnio dalyko žmonių gyvenime, kaip meilė. Kiek daug yra pirkalbėta ir pridainuota apie jos vertingumą. Ir teisingai. O tačiau, ar ji pakenčia kokį sudėtingumą? Ar ji gali būti padalinta, būti ne visa kartu, būti nepilna? Ne, meilė jokio sudėtingumo nepakenčia.

Bet šis pavyzdys mums nėra tik pavyzdys. Jis yra mūsų problemos realybė. Nes krikščionišku supratimu, Dievas yra meilė. Meilė, pasak krikščioniško doros mokslo, ne vien gyvenimą daro malonų, bet ji turi galią atleisti nuodėmes. Ji šią galią turi dėl to, kad ji mus jungia su visatos nesudėtingąja versme, kuri yra Dievas.



## Lapkričio Dvidešimt Trečioji

Tą dieną minime Lietuvos kariuomenės atkūrimo sukaktį. Tai data — dar ir šiandien nenustojusi savo reikšmės, nors esame netekę savo nepriklausomybės, nors nebeturime savos kariuomenės. Ši sukaktis mus nukelia į anuos herojinius laikus, kai atgimusi tauta kėlėsi laisvam gyvenimui.

Vasario šešioliktosios aktas yra aukščiausia išraiška Basanavičiaus, Kudirkos, Maironio, Vaižganto svajotos ir pranašautos Lietuvos idealo. O šio idealo pavertimas tikrove rištinas su antruoju aktu — karinės lietuviškos jėgos organizavimo pradžia. Be šitos jėgos anas idealas ir būtų likęs tik svajone. Apie tai kalba nepriklausomybės kovų istorijos puslapiai.

Jei plunksna ir knyga pabudino kūrybines tautos jėgas ir prižadino nenumaldomą laisvės troškimą, tai ginklas savanorio rankose šitą darbą užbaigė. Dėlto ši sukaktis mus nukelia ne į tas blizgančias pokylių sales, kur ne kartą pro asmenišką gyvenamojo momento laimę būdavo užmiršti savanorių ir tautos pranašų idealai, bet į anuos herojinius laikus, kai iš šiaudinių pastogių, iš gimnazijos klasių kilo galinga pasiaukojimo dvasia....

Nulinksta mūsų galvos ties pilkaisiais cemento kryželiais ant savanorių kapų, kurių gausiai yra pridygę mūsų miestelių ir bažnytkaimių kapinėse. Sušvinta mūsų akyse Nežinomojo Kareivio kapas ir kyla į dangų aukuro dūmai. Suskamba Laisvės Varpas muzėjaus bokšte: "Kas negina laisvės, tas nevertas jos". Girdime žilagalvio Tumo-Vaižganto pamokslą, sakomą prie laidojamo jaunuolio savanorio duobės: "Nenugalima toji tauta, kurios net vaikai išėjo laisvės ginti". Traukinio ratai kietu balsu prakalba A. Vienuolio lūpomis: "Čia vežami karžygiai, karžygiai, karžygiai"... jaunuoliai, palikę gimnazijos suolą ir sudėję gyvybės aukas, kad mūsų pajūris būtų laisvas... Tai aukos dvasia, kuria gyveno visa tauta anais pakilimo laikais... Ta prasme, ir tik ta viena, yra amžinai minėtina Lapkričio Dvidešimt Trečioji.

Ši šventė yra reikšminga visai tautai sukaktis. Klysta tie, kurie norėtų ją paversti reikalu saujelės žmonių, gyvenančių puošnių pokylių ir patogaus gyvenimo prisiminimais. Daiktų meilė ir baimė prarasti jų teikiamus patogumus yra didžiausias anos pasiaukojimo dvasios priešas. Noras aukotis prikelia tautas ir atskirus žmones, o baimė prarasti patogumus viską pražudo. Šis pavojus šiandien yra realus visam laisvajam pasauliui, o dar realesnis mums patiems...

Herojinių laikų simbolinė data ir šiandien tebėra neužgęsusi žvaigždė. Nesame ir nebūsime maži, jei turėsime pasiaukojimo dvasios!

## DZINTARS — LATVIŲ KATALIKŲ STUDENTŲ SĄJUNGA

BIRUTĖ MITUZAITĖ

Malonu mums Ateities puslapiuose pakalbėti truputį apie ateitininkams giminingą brolių latvių organizaciją — gintariečius.

Tai dar gana jauna, tik tremtyje gimusi, bet jau gražiai pasireiškusią latvių katalikų studentų sąjungą. Jos užuomazgos turėtume įieškoti Pabaltijo universitete, Pinneberge.

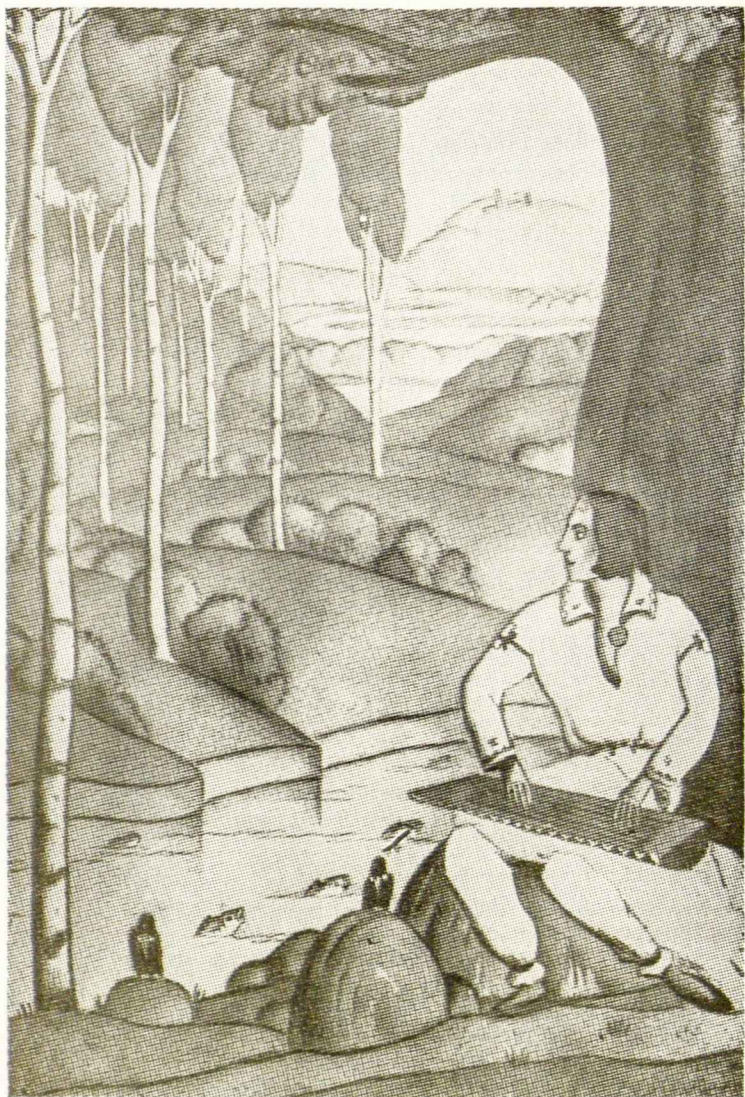
Praūžus karo audroms, apie šį naujai įsikūrusį mokslo židinį susibūrė pati didžiausia latvių katalikų studentų grupė. Ji ir nutiesė pirmuosius pamatus naujai savo organizacijai. Daug organizacinių nuopelnų priklauso Mag. iur. B. Laupaciui, kuris savo ryžtingumu ir energija subūrė apie susidariusį branduolį

beveik visus Vokietijoje studijavusius latvių katalikus studentus.

Pirmas organizacijos suvažiavimas įvyko Hamburge 1946 m. lapkričio 7—9 dienomis. Jame buvo aptartas preliminarinis latvių katalikų studentų organizacijos planas.

O jau 1947 metų vasario 2 dieną Goetingene įvyko pirmasis Latvių





## LAI GYVUOJA LATVIJA!

Lapkričio 18 dieną sukako 39 metai nuo Latvijos nepriklausomybės paskelbimo. Broliai latvių tautai linkime vėl atgauti laisvę ir klestėti visose kūrybos srityse.

Ilustracija — latvių dail.  
N. Strunskio kūrinys

Katalikų Studentų Sąjungos kongresas.

Kongresas patvirtino statutus ir išrinko pirmą sąjungos prezidentą.

Bet organizacijos uždavinys buvo netiktai studentų suvienijimas. Svarbiausias tikslas buvo — jų auklėjimas krikščioniškoj ideologijoj.

Per trumpą laiką prie universitetų būrėsi latvių studentų organizacijos Vokietijoje, Anglijoje, Italijoje ir Belgijoje. Reguliariai buvo daromi susirinkimai, studijų dienos, kolektyvijos.

1948 m. vasario 1—3 dienomis Valkos stovykloje, prie Niurnbergo, susirinko antras sąjungos kongresas. Organizacijai duotas Dzintars (Gintaro) vardas. Organizacija įgijo ryškų ir tvirtą charakterį. Dzintaro statutuose nužymėti siekimai: auklėti ir pagalbinti krikščionišką pasaulėžiūrą, ugdyti krikščionišką

meilę, tautiškumo nuovoką, norą tarnauti savo tautai, palaikyti tikėjimą Latvijos nepriklausomybe, puoselėti akademiškas tradicijas, prirengti studentus visuomenės darbui, tobulinti studijas ir suteikti materialinę pagalbą.

Buvo parinkti simboliški ženklai, spalvomis išreikšti: mėlyna — tikėjimas, baltai geltona — Katalikų Bažnyčia, baltai raudona — tėvynė. Tame pačiame suvažiavime organizacija išsirinko šūkį "Deo et Patriae".

1947 m. balandžio 8 d. organizacija buvo priimta į Pax Romana. Dzintars atstovai dalyvauja Pax Romana kongresuose, susirinkimuose, studijų dienose.

Prasidėjus emigracijai iš Vokietijos, prisidėjo ir Dzintars persiorganizavimo darbas. Didesnės grupės gintariečių susibūrė Amerikoje, Kanadoje ir Australijoje. Europoje stu-

dentų skaičius sumažėjo, bet Dzintars centrai dar veikia Vokietijoje, Belgijoje ir Anglijoje.

Prie Dzintars priklauso per 200 narių. Daugumas jų yra jau pabai-gę studijas. Didžiausia gintariečių grupė yra Čikagoje (24 nariai). Atskiros gintariečių grupės, net ir Čikagos, neturi valdybos, tiksliai vieną atstovą, kuris šaukia susirinkimus ir kitus reikalus sutvarko. Dzintars prezidiumas yra Belgijoje. Jis susideda iš prezidento, viceprezidento, sekretoriaus, išdininko ir dviejų socialinių reikalų pirmininkų — vieno berniukams, o antro mergaitėms. Ta valdyba sudaro Dzintars centrą.

Gintariečiai reikalauja iš studentų, norinčių įstoti į jų organizaciją, gana daug. Kandidatas, vadinamas jaunielis, turi būti mažiausiai vieną semestrą studijavęs universitete ar kolegijoje, kurią pabaigęs gaus





Latvija — detalē iz Latvijas  
laisvės paminklo

## BRANGIAUSIAS ŠĒTONO ĪRANKIS

ALFA SUŠINSKAS

Žmogų nekartą ištinka sunkūs likimo smūgiai, ir gyvenimo dangus taip apsiniaukia, jog atrodo, kad šviesesnės dienelės jam niekuomet neprašvis. Tada jį dažnai apima neviltis, ir jis nebetenka drąsos grintis, siekti, net gyventi.

Neviltis ir neryžtumas yra piktas žmogaus priešas, kuris pakerta jo kūrybines galias. Neviltingas ir neryžtingas žmogus yra dvasiškai miręs: jis nebenaudingas ne tik visuomenei, bet ir sau pačiam.

Doriniame gyvenime neviltis ir neryžtumas atima iš žmogaus norą kovoti su savo silpnybėmis, grintis su ydomis ir siekti dorinės tobulybės. Žmogus be vilties ir be ryžtumo niekuomet neišsilaivina iš savo silpnybių vergijos ir nesušvinta krikščioniškojo gyvenimo grožiu.

Neviltis ir neryžtumas graužia kiekvienos dorybės šaknis, lyg kirmėlė vaisių, nes dorybei įsigyti rei-

kia moralinės drąsos ir nepalūžtančio ryžtumo.

Kartą velnių viršininkas Liuciferis pritrūkęs pinigų ir dėl to nutaręs parduoti iš varžytynių savo darbo įrankius kitoms piktosioms dvasioms. Sušaukęs jis visus velnius, ir varžytynės prasidėjusios. Trokšdami įsigyti tobulesnių gundymo įrankių, ypač jaunesnieji velniūkščiai karštai šokę į varžytynes. Pui-kybė, pavydas, kerštas, melas tinginystė ir kitokie gundymo įrankiai buvę greitai išvaržyti gana nebrangiomis kainomis. Likęs tik vienas įrankis, dėl kurio piktosios dvasios, lyg pašėlusios, iš paskutiniųjų ėmusios varžytis. Jos žinojusios, kad šis paskutinis įrankis, patekęs į prityrusio gundytojo rankas, padėsias labai lengvai sugaudyti kuo daugiausia sielų. Tada Liuciferis, matydamas piktųjų dvasių įkarštį būtinai gauti šį įrankį, nutaręs jį sau

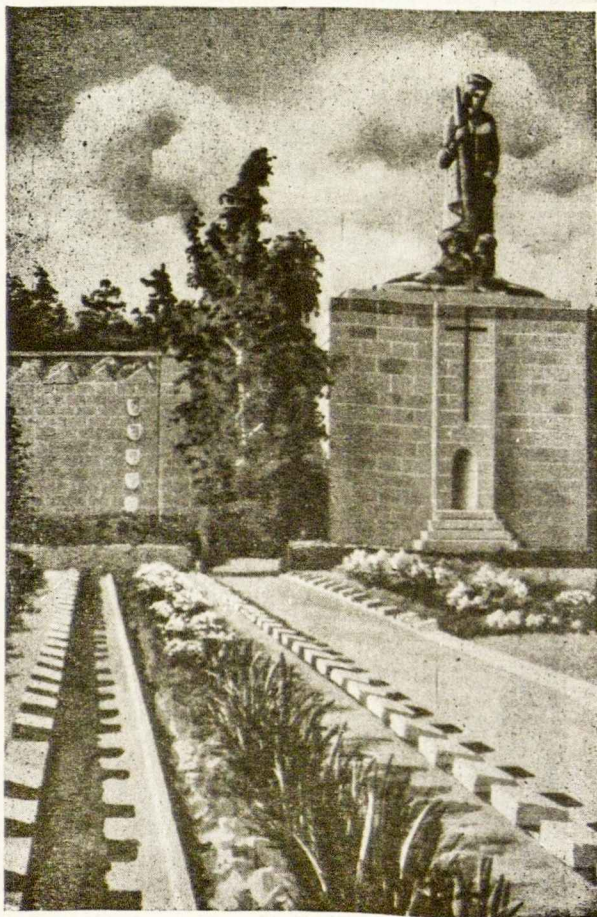
laipsnį. Taigi, mergaitės, kurios nori būti gailėstingosios seserys ir studijuoja ligoninė, negali istoti į Dzintars, nes jos negauna laipsnio. Tie nariai, kurie dar neturi laipsnio, vadinasi "comile tone", o tie, kurie jau turi laipsnį, vadinasi "filistre". Jaunietis turi būti aktyvus organizacijoje, parašyti du referatus ir turi mokėti vesti susirinkimą. Kol nėra oficialiai priimtas į organizaciją, neturi jokių privilegijų ir balso rinkimuose. Savo patariamąjį balsą jis gali pareikšti tik per savo globėją.

Per savo dešimt metų gintariečiai yra daug nuveikę savo tautai ir visai latvių visuomenei.

*Kuklumas ir gėdingumas padeda žmogui išlaikyti lygsvarą tarp įgimtųjų polinkių ir Dievo nustatytosios tvarkos. Kiekviena auklėjimo srovė ar proteguojamas gyvenimo būdas, bandęs nustelbti jauname žmoguje kuklumą ir gėdingumą, šią lygsvarą išardo ir sužaloja jaunuolio dvasią.*

L. Ruland

Brolių kapuose Rygoje





pasilikti. O tas įrankis buvusi neviltis...

Iš tikrųjų, piktasis gundytojas puikiai žino: neviltis sunaikina pasiryžimą, o kada nebėra pasiryžimo, nebėra nė pastangų atsispirti blogiui.

Ne vien doriniame, bet ir šiaip kasdieniniame gyvenime viltis, ryžtumas ir drąsa suteikia žmogui ypatingą jėgą laimėti gyvenimo kovai.

Gyvenimas nusilenkia drąsiųjų ryžtui. Drąsieji palenkia sąlygas savo naudai ir išsikovoja, kas jiems priklauso. Drąsumas yra pažangos kėlėjas ir atlieka tokius darbus, kurie daug kam atrodo esą neįveikiami. Tik drąsumas turi būti protingas, garbingas ir neakiplėšiškas. Šitoks būdamas, jis yra kiekvienam žmogui labai reikalingas. Nedrąsuosius kiti mindo po kojomis ir nustumia į gyvenimo užkampius, sutrypdami jų teises ir neatiduodami, kas jiems priklauso.

Drąsūs pasiryžėliai yra savo laimėjimų kalviai ir savo likimo varuotojai.

Žiūrėk, neturtingas jaunas žmogus garbingu darbu prasimuša į mokslo viršūnes ir tampa šviesus visuomenės narys.

Naslė, likusi viena su šešiais mažais vaikučiais, nenuskėsta grauziančioje neviltyje, bet savo ryžtingu pasiaukojimu juos visus gražiai užaugina, pati antrą kartą nebeįstekėdama, nes ji nenori, kad jos

vaikučiai turėtų svetimą, netikrą tėvą, patėviu vadinamą. Savo didvyriškąją drąsą ji nesiduoda sąlygų sutriuškinama ir savo kilnioje širdyje išlaiko nenublunkamą mirusiojo vyro meilės atminimą.

Tik ką susituokusi jaunųjų pora nešvaisto pinigų nebūtinėms diktams, neperka brangaus automobilio, bet visomis jėgomis stengiasi įsigyti nuosavą namą. Ši pora supranta: jai ir jos būsimiems vaikučiams bus daug mieliau gyventi savuose, negu svetimuose, nuomamuose namuose. Jie ir įsigyja namelius, nors dėl jų tenka jiems daug ko atsisądėti ir daug pavargti.

Šis asmuo jaučia, kad kaimynas dėl kažinko neturi jam nei akies, nei širdies. Jis dažnai išgirsta įvairių šmeižtų, iš to kaimyno kylančių ir jam taikomų. Tačiau jis ne-

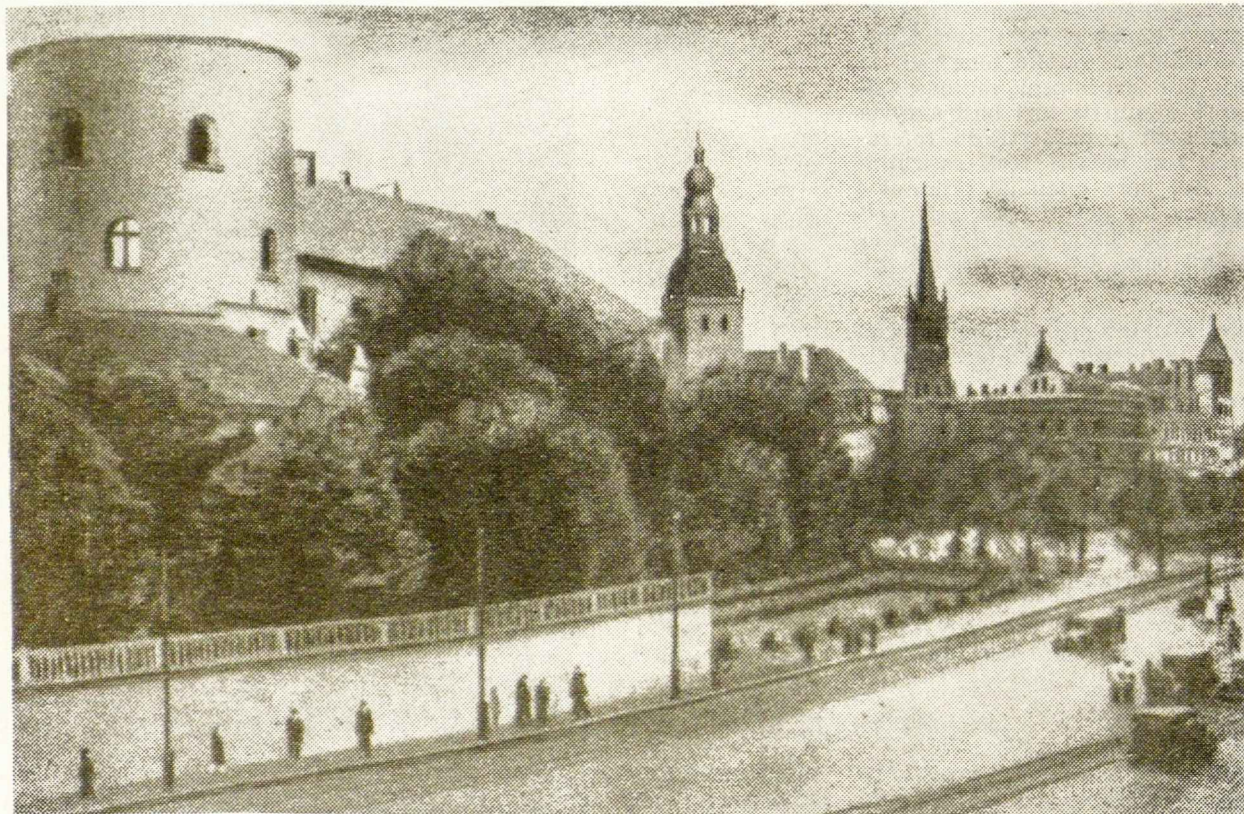
atsilygina tuo pačiu, bet pasiryžta pas tą kaimyną nueiti ir tuo reikalu su juo atvirai išsikalbėti. Jo garbinga drąsa laimi: kaimynas pasikeičia, pasidarydamas gana draugiškas, kaimyniškas.

Bet kuriame kūrybiniame darbe viltingas ryžtumas ir kuriamoji drąsa yra net viena iš kūrybos sąlygų. Žmogus nesugeba nieko sukurti, jei jis neišdrįsta ryžtis, jei nesitiki sukurti vertybės. Kiekvienas kūrėjas gyvena kūrybiniu ryžtumu ir nesunykstančia, vis iš naujo įkvepiančia viltimi.

Gyvenime protinga drąsa yra jėga, kuri padeda laimėti. Net atvejais, atrodančiais be vilties ir be išieities, ryžtumas ir drąsa palaiko žmogaus pusiausvyrą ir įgalina jį nenuleisti rankų ir vis tikėtis šviesesnių valandų.

*Atsitinka, kad mokslus einančioji jaunuomenė atšala nuo tikėjimo ir Bažnyčios, todėl mums labai malonu, kad jau gražus būrelis moksleivių yra susispietęs apie savo laikraštį "Ateitį", stovintį ant tvirtų katalikybės pagrindų. Duok, Dieve, mums iš jo linksmos ateities mūsų kraštui susilaukti.*

*Vysk. Pranciškus Karevičius, 1914 m.*



Rygos pils iš 15 amžiaus. Čia buvo kultūros muzėjus ir Latvijos prezidento rezidencija



# Dideli žmonės ateina mažais žingsniais

ALGIS KALVELIS



Stovi tylūs cementiniai kryžiai Lietuvos karių kapuose... Ir kokia gili yra jų tylioji kalba...

Šiandien nebus pamokų. Būtume apsidžiaugę kita dieną tokia žinia. Iki pat dangaus šokinėję. Bet dabar einame tylūs ir susimąstę. Be džiūgavimo. Net didžiausiems išdykėliams atėmė žadą. Lyg jų nebūtų mūsų būryje.

Nebus pamokų, o einame. Visi tais pačiais takeliais iš visų mūsų miesto kampų. Tik jo vieno žingsnių jau daugiau niekas negirdės. Niekados...

Augstokai pakilusi saulė. Tamsi juosta dunkso tolumoje. Lyg kas rašalu nubraukė storą liniją visu pakraščiu, kur laukų lygumos siekiasi su dangumi. Ten miškas — žinome. Bet mums ši rytą atrodo, kad jis išėjo pro tą tamsiąją liniją į nesibaigiančias šviesos platybes... Argi tikrai jis išėjo?

Gimnazijos aikštėje plevėsuoja trispalvė. Tik pusiau stiebo tepakelta. Braška gruodas po padais, kai kopiname į lengvą kalvutę, kuria prasideda aikštė. Sniego jau nematyti: nei tose naujamiesčio gatvėse, kuriomis ėjome, nei laukuose, nutįsusiuose iki miško. Ir reikėjo jam išeiti? Dabar? Kai netrukus lengvais sparnais sugrįš drungni pavasario vėjai? O taip mėgo jis parskrendančių gervių trikampius...

Guli jis klasėje tarp žvakių. Pakeltas karste ant morų. Ties ta pačia vieta, kur stovėjo jo suolas. Dabar nėra čia suolų. Eglaičių miškelis išaugo ties langais, kad sakais kvepėtų jo paskutinis atsilankymas mūsų klasėje, kur keletą metų gėrėme išmintį iš knygų ir mokytojų žodžių. Jaučiu dar jį sėdintį šalia savęs. Reikia tik užsimerkti ir nematyti žvakių liepsnelių plavenimo. Jis sėdi ten... Tikrai... Ir kodėl jis guli tarp žvakių, o mes susirinkome palydėti?

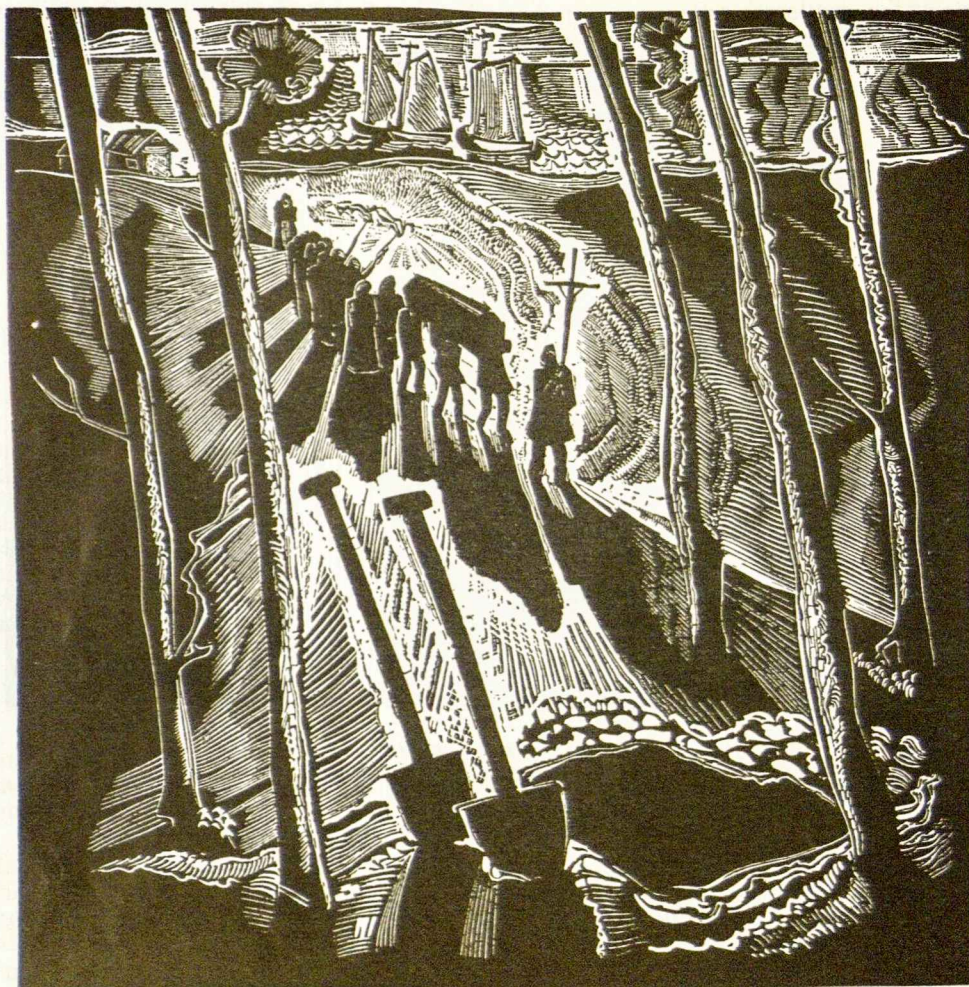
Mokinių jau pilni koridoriai. Ir dar vis renkasi. Į klasę neleidžia. Ir nesutilptume ten. Tik pro plačiai pravertas duris galime pasižiūrėti. Tik keli žmonės sėdi kėdėse prie karsto. Tėvai ir kiti giminės. Toki jie sulinkę ir ašarotais veidais. Pakeičiame anksčiau stovėjusius garbės sargybinius, ir aš galiu atsistoti visai šalia jo. Tai išimtina mūsų klasės teisė ir privilegija. Toji garbės sargyba.

Ir koks ramus tavo veidas, Kajetonai! Toks giedras, lyg saulės spinduliai už jo slėptųsi. O ne toks buvo, kai prieš kebias dienas buvom atėję tavęs atlinkyti. Tada degė tavo veidai, o akys buvo neramios. Tu bijojai, kas turi ateiti. Norėjai dar įsikabinti į gyvenimą. O jis jau bėgo, kaip nepagaunamas šviesos spindulys. Tu degei visas. Ir kliedėjai, kai tave mes guodėme. Žinojom, kad gydytojas jau nebeturėjo vilties tave išgelbėti. O tu laukei pavasario ir tikėjai, kad jis ateis... O gal ir atėjo? Už tos mėlynos miško juostos tu pasiitikai amžiną pavasarį. Gal? Tu kalbėdavai apie amžiną žydėjimą, kurs prasideda toliuose... Bet kodėl į ten reikia eiti pro mirties vartus?..

Prakalbėk, Karieta... O ne, ne! Tavęs pravardžiuoti daugiau nebegalima. Tu Kajetonas. Ir pavardė tavo žygaitis. Taip dienynuose įrašyta. Ir mokytojai tave taip šaukdavo. Tik tu mums buvai Karieta. Ir nepykai, kad taip vadinom. Lyg tuo vardu būtum ir gimęs. Toks tylus ir ramus. Tu dar toks jaunas, bet ištįsęs lankiau už visus mus penktokus. Ir tavo eiseną linguojanti. Lyg suptųsi karietos lingės. Gal ir buvo kokia giminystė su tau duotu vardu... Bet dabar tu tik Kajetonas... Mirusiems nereikia pravardžių, net pavardžių... Gal tu ir ne Kajetonas? Ne toks tu sėdėjai šalia manęs suole. Lyg kaukę būtum užsidėjęs. Bet ir pro ją dar šviečia tavoji šviesa. O jos tu turėjai daugiau už mus. Tik mes ne visada ją matėme. Tu buvai mums ne šviesa, o tik Karieta... Iš tolimo kaimo viensėdžio atlinguojąs į klasę. Ir niekados negirdėjom, kad tu skųstumeis tolimu keliu. Ir anksti atsikelti nebuvo sunku...

Juk tikrai atsimeni, Kajetonai, kai basomis kojomis bridai upės išu kelias varnas, kad tavęs slenkančio nepastebėtų žvali sargybinio akis. Juk čia pat tiltas, o ant jo kieti vokiečio batai. Ir šautuvus rankose. O reikėjo prasiveržti. Būtinai iš miesto. Ten dvare stovi mūsų batalijonas. O čia sauvaliauja vokiečių kariuomenės likučiai. Jau beveik nebėra jų valdžios. Pripažino mums teisę savarankiškai tvarkytis. Valstybė





Telesforas Valius  
— Laidotuvių eiseną

kurtis. Kai jau nebegalėjo nepripažinti. Bet dar vis maišosi mūsų krašte. Ir kuriems galam jie pabūgo mūsų eisenų! Gal tos galingos "Nebeužtvenksi upės bėgimo"... kai išsiliejom gatvėse savo antrąsias nepriklausomybės paskelbimo metines švėsdami...

Išvaikė jie mus ir areštavo daugelį. Net mūsų direktorių ir mokytojus. Nuginklavo policininkus. O ten juk mūsų kariuomenė! Iš anksto jai buvo neleista rodytis šventėje. Taigi numatyta klasta! Ir tu, Kajetonai, pasakei: aš sutvarkysiu juos! Mes matėme, kad tu buvai milžinu tapęs. Toki maži mes pasijutome. Tie tavo draugai, kur gyvenom ilgame kieme prie upės. Kai tu nusiavei batus, mes būtume atidavę visą savo namų šilumą, kad tik nešalta būtų tavo kojoms tame leduotame vandenyje. Bet mes nemokėjom tau padėti, ir tik stovėjom užsiglaudę už tvarto sąsparos, kad nepatrauktume sargybinio akių.

— Aš tuojau apsiausiu, kai tik nubrisiu į karklynus, — kalbėjai mums, — nebijokit, nenušals mano kojos. Ne tokias šaltas pūgas esu iškentęs...

Tavo kojos gal ir nenušalo... Bet sudegei tu ugnyje. Nebeliko tavo plaučių, nors ir niekados nepritruks oro tavo gimtųjų laukų platybėse... Ir tu iškeliavai... Palikęs mus...

Bet tavo žygis tada pasisekė, Kajetonai... Jie tik jėgos kalbą moka suprasti. Kai pasijuto mūsų kių apsupti mieste iš visų pusių, patys jie pasiūlė derybas... Ir nebėra jų daugiau mūsų mieste. Patys tvarkomės. Nebeužtvenksi.. Tik tu, Kajetonai, be reikalo iškeliavai.

val. Dabar jau nebebūtum daugiau Karieta, o tik Žygaitis. Taip, kaip knygose parašyta...

Bet tu žinai, koki žygį esi atlikęs, ir dėlto toks giedras tavo sustingęs veidas...

Staiga suskamba gimnazijos varpelis. Baigtos mūsų sargybinių pareigos. Kapeliono lotyniški maldos žodžiai aidi klasėje. Juda žvakidės, rikiuojasi vainikai, egiučių sakai maišos su smilkalo dūmais ir nuplaukia koridorium. Dievo šventove pavirto mūsų gimnazija. Toki iškilmingi ir šventi paskutiniai Kajetono žingsniai. Niekada jis čia jau neateis. Ir dabar jį tik nešame ant savo pečių. Tai kas, kad mes dar tik penktokai ir nelabai stiprūs dar mūsų pečiai. Šitos garbės mes niekam neatiduotume. Juk mūsų tebėra Kajetonas...

Nuplazda tamsios vėliavos pavasarėjančiose miesto gatvėse. Nuaidi ilga gedulo eiseną. Toli lygumomis nusiūbuoja įsiskambėjusių varpų gaudimas. Dūduoja vargonai bažnyčioje, ir lotyniškų maldų ir giedojimo pilni skliautai. Graži tavo paskutinė kelionė, Kajetonai... Verta pavydėti...

Prie kapų duobės daug ašarų... Kaipgi negailėsi jaunos atžalos?... Tokios šviesios... Juk niekada mergaičių širdys nebuvo kietos... Bet ir vyrams sunku išsilaikyti. O mūsų direktoriaus kalba pribaiigia ir pačius stipriausius...

— Praaugai savo sielos didumu mus visus, Kajetonai... — skambėjo tyliai tariami iškilmingi direktoriaus žodžiai, — tu buvai dar jaunas ir tavo žingsniai



## NERIMA NARUTĖ

## BIRUTĖ DABUŠYTĖ

## LAIDOTUVĖS

Dangus apsiniaukęs, vis lyja,  
Jau rodosi galo nebėra,  
O debesų pilkos paklodės  
Užtiesia azūrinę sferą.

Imirkusios gatvės ir parkai,  
Ir klevo rudinė sulyta —  
Vėl Lapkritis ištiesė ranką,  
Užtraukė užuolaidą kitą.

Jau varnos egzekvijas gieda  
Kaštanų plikam vestibuly,  
Ir putinui ašaros rieda,  
Numirusi vasara guli.

## MELDŽIUOS

Meldžiuos, kada saulės žaizda  
Baigia gęsti nukritus kalnuos,  
Kai naktis su abita juoda  
Užgesina ją savo delnuos.

Kada liejasi žvaigždžių ugnis,  
Kai mėnulio taurė sklidina...  
Sunkus nuovargis veria akis...  
Užminga manoji malda.

dar atrodė maži. Nedavė tau šautuvo į rankas ir nepriėmė tavęs į savanorių elles, kai buvai ten nuėjęs įsirašyti. Bet dideli žmonės dažnai ateina mažais žingsniais, ir tavo žygis yra nemažesnis už tuos, kur atlieka stiprūs vyrai su šautuvais...

Dar daug rimtų žodžių pasakė mūsų direktorius. Jo tylus, bet gilus, žemiausiais muzikos tonais skambas, balsas plaukė kapų tyloje, sklaidėsi tarp belapių medžių ir savo svarumu skverbėsi į žemės gelmes. Taip, direktorius kalbėjo ne mums, o tai tikrovei, kuri prasideda už ribos, kurioje spragas išlaužia mirtis. Tokiu tonu kalbama ne šiam pasauliui, o amžinybei. Mes ją jutome ką tik išnykusiuose Kajetono žingsniuose...

Erdvė buvo giedra ir pilna saulės, kai palikome kapus.

Tai tavo, Kajetonai, pasiilgtasis šviesos pasaulis dabar prasiskleidžia prieš mus. Kada mes pakilsime į tavo augštumas?... Gal ir dideli bus žingsniai... Bet ar būsime dideli žmonės? Atėjai pačiais mažiausiais žingsniais, o dabar tavo šviesos pilna mūsų gyvenimo erdvė...

## JAU VĖL RUDUO

Regiu aš rudeni, voratinklių sunertą,  
Girdžiu aš rudeni geltonų lapų šlamesy.  
Ir taip nedrąsiai — tartum pirmą kartą,  
Gelsvom palaukēm plaukia ilgesys...

Sukrykščia gervės vakaro padangėj,  
Širdyje lieka virpanti kančia...  
Ir kas gi vasarą pagrobė brangią,  
Kas išviliojo ją iš čia?..

Nuvysta žiedas blėstančioj alėjoj,  
Nukrinta lapas su švelnia gėla...  
Ir nepaklaus mus niekas, ko atėjom,  
Ko virpa ilgesiu siela...

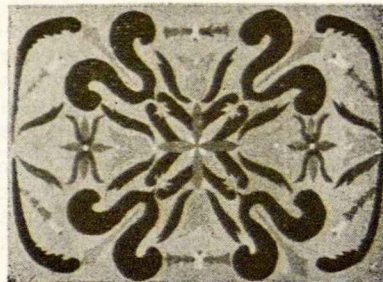
Bėgs vasaros, bėgs rudenys vėjuoti.  
Skubėsime mes su jais visi.  
Šiandien pajėgiame gyvent, svajoti —  
Ryt bus griuvėsiuos miestai ištisi...

Širdy malda nuvytusių žiedų —  
Sparnuotos gervės skausmo neišneš!..  
O aš dainuosiu dar jaunystę,  
Pavasario dar lauksiu aš...

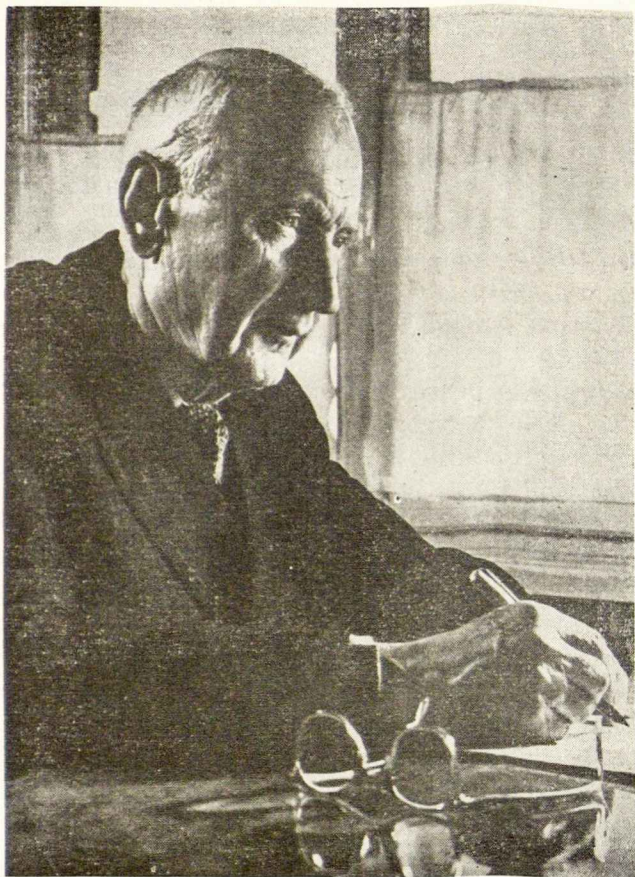
## NEGAILA

Šiandien negaila nieko,  
Ką vasara nusinešė.  
Dainuot aš vėliai moku  
Vėl dienos man auksinės.

Nesvarbu, kad vis lyja,  
Kad šalta, kad klaiku,  
Lai praeitis rūdyja —  
Man juoktis nesunku!







## ANTANUI

## VIENUOLIUI

## IŠKELIAVUS

1957 metų rugpjūčio 17 dieną Anykščiuose mirė mūsų rašytojas Antanas Vienuolis-Žukauskas. Pavasarį buvo atšventęs savo amžiaus 75 metų sukaktį — Vilniuje iškilmingai pagerbtas.

A. Vienuolis buvo gimęs 1882 m. kovo 26 dieną. Anykščiuose gavo pradžios mokslą. Liepojoje baigė keturias klases, o paskui Maskvoje įsigijo vaistinininko profesiją, lankė farmacijos paskaitas, aktyviai reikėsi lietuvių studentų veikloje. Ilgesnį laiką gyveno Užkaukazėje. Grįžo į Lietuvą tik nepriklausomai valstybei susikūrus. Po keletos metų, praleistų Vilniuje ir Kaune, A.

Vienuolis pastoviai įsikūrė Anykščiuose. Gyveno iš savo vaistinės ir visą laiką aktyvus buvo literatūros kūryboje.

A. Vienuolis mūsų literatūros istorijoje stovi greta V. Krėvės, Vaižganto, J. Biliūno ir įeina į mūsų grožinės prozos klasikų grupę. Savo kūrybai siužetus rinkosi iš gyvenamos aplinkos, ją gyvai išgyvendamas ir savo jausmais nuspalvindamas.

Mūsų literatūroje pirmą kartą Vienuolis sušvito 1907 metais savo Kaukazo legendomis. J. Tumas-Vaižgantas, dirbęs tuo metu "Vilniaus žinių" redakcijoje, išsyk ne-

norėjęs patikėti, kad nežinomas jaunas rašytojas būtų galėjęs sukurti tokius stiprius dalykus. Taigi A. Vienuolis iš karto pasireiškia kaip subrendęs talentas.

Gražios jo Kaukazo legendos. Klasiška novele laikoma "Paskenduolė". Su psichologiniu tikrumu ir čechovišku meistriškumu sukurti "Inteligentų palatos" personažai. Ryškių mūsų senesnės inteligentijos, žūstančios rusiško nihilizmo jūroje, rasime prieš Nepriklausomybės laikus parašytuose Vienuolio pasakojimuose. Gal gražiausias iš tų paveikslų yra "Grįžo" Janulis. Besikuriančios Lietuvos gyvenimo pasturlakai sutelkti į romaną "Prieš dieną". Vytauto laikus praskleidžia premijuotas romanas "Kryžkeliai", o jaunimo dėmesį patraukia švelnios intrigos dvitomis romanas "Viešnia iš šiaurės". Bajorijos luomo susmukimą vaizduoja apysaka "Vėžys"; savo puslapiuose turįs itin gražių vietų.

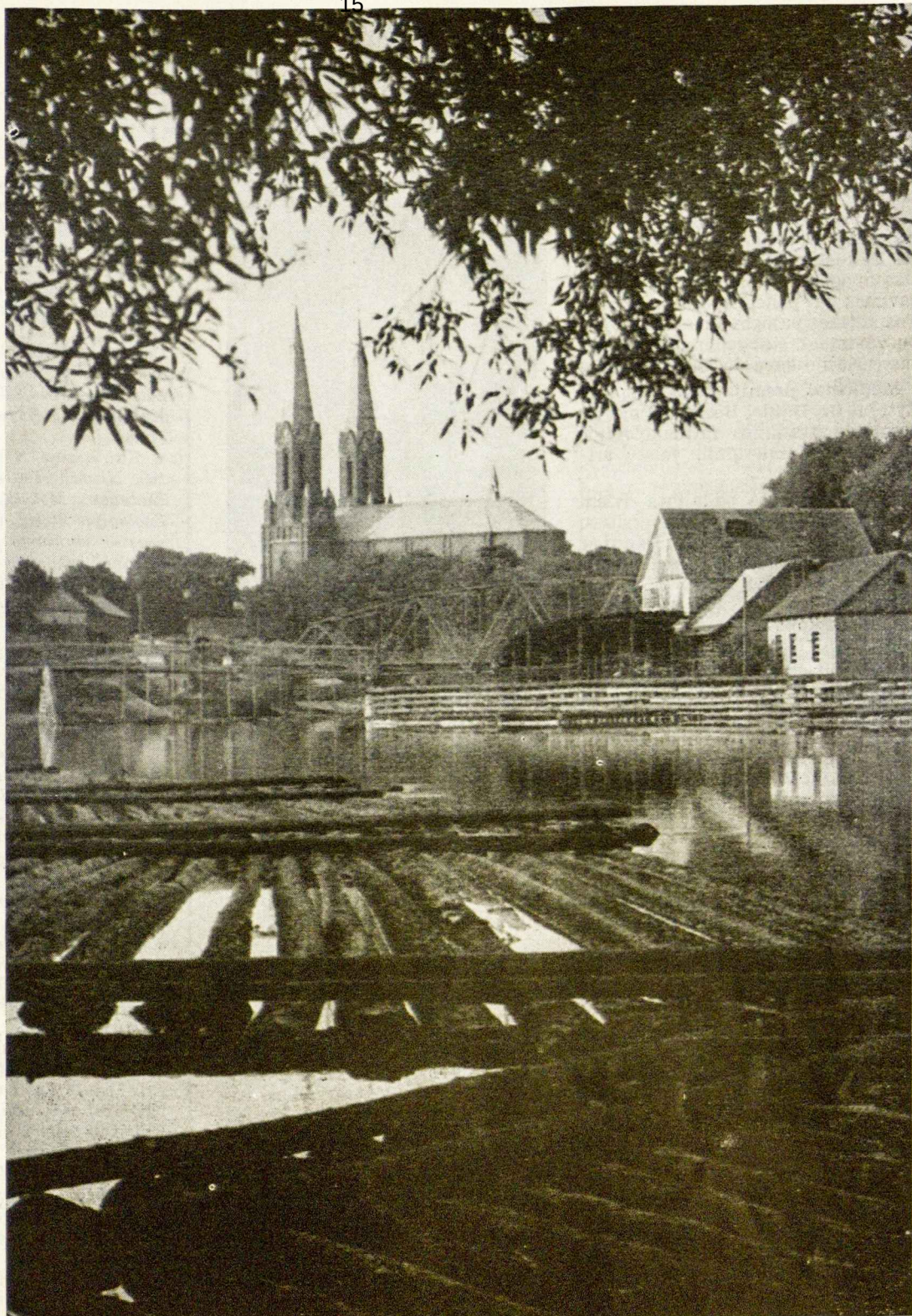
Mėgino A. Vienuolis ir dramos veiklą. "Dauboje" buvo statytas Kauno teatre. Minėtina dramatiizuota kronika "1831 metai". Rašytojas turėjo atiduoti reikalaujamą duoklę ir raudoniesiems okupantams. Buvo minimas sovietinėje spaudoje "Puodžiunkiemis", tačiau atrodo, kad į propagandinę agitacinę literatūrą A. Vienuolis nieko vertingo nebus atnešęs. Bent už tai iškilmingai buvo pagerbtas.

A. Vienuolis yra realistas, siekias tikslumo, aiškumo ir psichologinio tikrumo. Jo vaizduojami gyvenimo paveikslai iš karto patraukia savo tikrumu ir autoriaus nuoširdumu. Kai kur jis lyriškas ir net sentimentalus. Ir nenuostabu, kad jis toks. Juk A. Vienuolis — anykštėnas, vienas iš trijų didžiųjų mūsų rašytojų, išaugusių iš poetiškų šventosios pakrančių.

Net giminytės ryšiai jungia A. Baranauską, J. Biliūną ir A. Vienuolį. Senukas Seinų vyskupas A. Baranauskas, sakoma, atsigaudavęs begiedodamas savo jaunystėje sukurtas gaudžias daineles iš "Keliūnės Peterburgan", o savo gimtuosius Anykščius visada prisiminęs su ašaromis. J. Biliūnas mylėjo savo tėviškės žmones ir norėjo amžinai ilsėtis ant šventosios krantų. Mylėjo ir A. Vienuolis savo Anykščius ir Lietuvos žmones.

Anykščių apylinkių gamta juos visus tris išugdė lyriškai jautrius ir gilius. Tai ir yra ta stichija, kurioje jie visi trys turi savo kūrybos šaknis. Jie visi trys savo jautrumu ir savo žemės bei žmogaus meile įeina į nesuardomą kultūrinį Anykščių peizažą. Be jų tuščia būtų toje gražiojoje Lietuvos vietoje — lyg plikuos plotuos šilėlių iškirtus.





Šventoji ties  
Anykščiais

## PASKIRTOS NOBELIO PREMIJOS

Iš visų tarptautinių premijų pačios žymiausios yra Nobelio premijos. Jų yra net penkios: literatūros, fizikos, chemijos, medicinos ir taikos. Didžiausią garsą turi literatūros premija — gal dėlto, kad ji tik viena tenka meno sričiai ir kad ją gauna paprastai jau plačiajame pasaulyje žinomi rašytojai. Tikslųjų mokslų premijomis dažnai paremiami dar palyginti jauni išradėjai. Taikos premija yra išskirtinė ta prasme, kad ji tenka ne už

mokslo darbus, o už pastangas pasaulyje išlaikyti taiką. Ji dar ypatinga tuo, kad ją skiria Norvegijos parlamentas, o kitas premijas skiria Švedų Mokslo Akademija. Toks yra Nobelio testamentas.

Nobelio Premijų Fondas yra įkurtas (veikia nuo 1901 m.) švedų išradėjo ir pramonininko Alfredo Nobelio. Tas dinamito išradėjas, miręs 1895 m., savo testamentu apie 28 milijonus kronų paliko mokslo, literatūros ir taikos pre-



mijoms, kurios mokamos iš fondo metinių palūkanų. Fondas kasmet didėja, nes 10% palūkanų vis pridedama prie pagrindinio kapitalo. Premijos gana stambios (šiais metais jau pasiekė 42,000 dol.).

Šių metų taikos premiją laimėjo Kanados užsienio reikalų ministras Lester B. Pearson. Jo didžiausias nuopelnas taikai yra suorganizavimas JT policijos taikai gelbėti. Tos karinės pajėgos suvaidino svarbų vaidmenį, stabdydamos prasidėjusį 1956 m. karą dėl Suez kanalo.

Medicinos premija teko italų gydytojui Dr. Daniel Bovet (50 m.) už svarbius atradimus farmakologijoje, ypač priešalerginių vaistų srityje.

Fizikos premija padalinta dviem kiniečiams, Amerikos universitetų profesoriams: tai Tsung Dao Lee (30 metų) — Columbijos universitete ir Chen Ning Yang (34 m.) — Princeton univ. — abu už tyrimus atomo fizikoje.

Chemijos premija teko Cambridge universiteto profesoriumi anglui Aleksandrui Todd (50 m.) už tyrimus proteinų chemijoje.

## Albert Camus literatūros laureatas

Literatūros premiją laimėjo prancūzų rašytojas Albert Camus, teturįs tik 43 m. amžiaus. Tai jauniausias Nobelio literatūros laureatas po anglų rašytojo Kiplingo, kurs 1907 metais laimėjo Nobelio premiją, būdamas tik 41 m. Tai jau devintasis prancūzų rašytojas — Nobelio laureatas. Prieš jį tą garbę yra gavę: R. Sully Prudhomme, Frederic Mistral, Romain Rolland, Anatol France, Henri Bergson, Roger Martin du Gard, Andre Gide ir Francois Mauriac.

A. Camus yra gimęs Alžire 1913 m. Motina ispanė. Ten išėjo mokslus ir ėmė reikštis spaudoje ir teatre. Išliko viešumon tik Antrojo Pasaulinio karo metu. Veikė pogrindyje ir kai kurį laiką buvo komunistu, bet netrukus iš jų veiklos pasitraukė. Savo veikaluose jis yra nuėjęs kelią nuo nihilistinio egzistencializmo iki dabar besireiškiančio viltingo humanizmo. Užsienyje plačiau žinomi jo romanai "Maras" ir "Kritimas". Jis pats laiko savo geriausiu romanu "Žmogus revoliucijoje". O dabar rašysias naują veikalą "Pirmasis žmogus", kur busiančios liečiamos pačios giliausios žmogaus buities problemos.

A. Camus yra taip pat žymus žurnalistas, redaktorius, filosofinių straipsnių autorius, scenos veikalų režisierius. Lengvai ir tiksliai jis valdo žodį, su minimum priemonių siekdamas vaizdo ir minties tikslumo ir gilumo.



Antroji Lazdynų Pelėda — Marija  
Ivanauskaitė-Lastauskienė

## Mirė antroji Lazdynų Pelėda

Labai retas atvejis, kad rašytojas atsižadėtų jam priklausančios literatūrinės garbės. Tačiau tokį reiškinį turime savo literatūros istorijoje. Gal atsimename iš lietuvių literatūros pamokų, kad Lazdynų Pelėda yra mirusi 1926 metais. Tai tiesa. Tada yra mirusi pirmoji Lazdynų Pelėda — Sofija Ivanauskaitė Pšibiliauskienė. Bet Lazdynų Pelėdos vardu rašė ir jaunesnioji jos sesuo Marija Lastauskienė. Ši pastaroji gyveno Lietuvoje iki šių metų liepos 19 dienos ir jau savo vardu yra išleidusi keletą kūrinių, net stambesnių — "Radybos", "Jos prakiekimas", "šiaurės sostapilėje".

Pradžioje pranašesnė buvo Sofija, tai jos vardu ir ėjo abiejų seserų raštai. Paslaptis atsiskleidė tik po 1926 m., Sofijai mirus. Marijai artimesni miesto gyvenimo siužetai, o Sofijai — kaimo. Neabejotinai priklauso Sofijai: Klaida, Motulė paviliojo, Stebuklingoji tošėlė, Ir prazuvo kaip sapnas. O iš Marijos kūrinių, skaitymų knygose randamų, minėtinas "Poilsis".

- Mūsų Eltos žiniomis, Lietuvoje Juozas Gandrimas rašo platų veikalą: *Lietuvių muzikos istorijos apybraižą*. Pirmoji knyga apimsianti laikus iki 1917 metų ir jau esanti atiduota spaudai. Čia busiančios studijos apie Naująją, Sasnauską, Ciurlionį, Petrauską. Būsią apžvelgiami ir ankstesnieji Simkaus, Gruodžio, Tallat-Kelpšos, Kačanausko, Karnavičiaus kūriniai.

- Kairiajame Nemuno krante, ties Nevėžio žiotimis, veikianti Lietuvos Mokslų akademijos Zoologijos stotis, tirianti naminius ir laukinius gyvulius, palaikanti ryšį su kai kurių kitų kraštų mokslinėmis įstaigomis.

- Lietuvos Mokslų akademija praėjusią vasarą buvo surengusi ekspediciją į Vilniaus ir Trakų rajonus ir užrašinėjusi tautosaką ir gyvosios kalbos pavyzdžius ruošiamam lietuvių kalbos atlasui.

- Rugsėjo 18 dieną Klaipėdoje mirė žymus pedagogas Dr. Kazys Trukanas, eidamas 65 metus. Ilgiausiai jis yra dirbęs Klaipėdos krašte, buvęs daugelį metų Vytauto D. gimnazijos direktoriumi, veikęs politiniame ir kultūriniame gyvenime. Buvo ištremtas į Sibirą, bet mirė vėl sugrįžęs į Klaipėdą.

- Lietuvių Mokslo akademija Gedimino kalno šiaurinėje papėdėje daro archeologinius kasinėjimus.

- A. Vienuolio atsiminimai Lietuvoje išleisti atskira knyga (319 psl.). Tai daugiausia autobiografiniai atsiminimai apie vaikystės laikus, gimtąjį kraštą, sutiktus žmones.

- Spalio 9 dieną Vokietijoje mirė Hamburgo universiteto prof. Ernestas Fraenkelis, žymus kalbininkas - lituanistas (kilęs iš Lietuvos žydų). Yra parašęs daug mokslinių veikalų apie lietuvių kalbą. Paskutinis jo darbas — etimologinis lietuvių kalbos žodynas, suredaguotas iki R raidės, išspausdintas atskirais sąsiuviniais 480 psl.

- Spalio 18 d. Vokietijoje mirė žymus Maž. Lietuvos veikėjas ir žurnalistas Jonas Grigolaitis, sulaukęs 55 metų amžiaus. Kankintas nacių koncentracijos stovykloje. Parašė knygą: *Nacių pragare*. Kauno universitete buvo baigęs teisės mokslus. Išvertė į vokiečių kalbą lietuvių novelių, kurios buvo išleistos atskira knyga.



# ATSKLEISTA KNYGA

## NUO DAUKANTO IKI AUKŠTAITĖS

Ši antraštė išreiškia ką tik pasirodžiusios Lietuvių Beletristikos Antologijos pirmojo tomo apimtį. Pirmoji tokios rūšies knyga, redaguota Bernardo Brazdžionio, turi tikslą supažindinti lietuvius skaitytojus, o ypač jaunimą, su mūsų senesnės kartos beletristais. Iki šiol beletristikos ištraukėlės tilpdavo drauge su poezija mišrioje literatūros antologijose. Gi B. Brazdžionis išrinko mūsų prozinės literatūros autorius ir sutelkė vienan rinkinį geriausių jų kūrinių. Tie 602 antologijos pirmos dalies puslapiai yra tikrieji mūsų poetiškiausios prozinės literatūros perlai.

Labai svarbu, kad skaitytoji kartu patiekiamą ir sutrumpintą autorių biografiją, vadinami svarbesnieji jų veikalai. Knyga vertintina ir kaip lietuvių prozos istorija. Išgilinę į šį rinkinį, pastebime tris lietuvių prozinės kūrybos laikotarpius.

Pirmasis laikotarpis apima devyniolikto amžiaus vidurį, kai rašė Daukantas, Valančius; nors įvedu rašė daugiausia liaudies švietimo, ūkio bei šiaip praktiniams reikams, tačiau jų raštai jau turi beletristinės vertės. Daukantas, Valančius bus bene pirmieji, davę pradžią mūsų prozei literatūrai.

Antrasis laikotarpis apima „Aušros“ gadyne. Bene pirmas sykis, kad į lietuvių literatūros antologiją įtraukiami tokie dažnai pamirštami plunksnos darbuotojai, kaip Jonas Gerutis, Jadvyga Juškytė, Meškutis, J. Dobilas, J. Uosis, Margalis, Pr. Penkaitis, Konstantinas Jasiukaitis, Romas Striupas, ir daugelis kitų. Lietuvių rašytojai nuo „Aušros“ iki spaudos atgavimo rašė daugiausia praktiniu tikslu. Jiems rūpėjo šviesti liaudį, žadinti tautinę sąmonę, ruošti tautą naujam laikotarpiui, kurį lietuviai turės patys savo jėgomis susikurti. Todėl ir šis „Aušros“ laikotarpis nepasižymi literatūriniu pajėgumu. Rašytojai mažai rūpinosi savo kūrinių forma bei estetika. Jų tikslas — pirma pažadinti, prikelti tautą, ją paruošti naujam gyvenimui.

Trečiasis laikotarpis apima dvidešimtojo amžiaus pradžią, panaikinus spaudos draudimą ir atgavus nepriklausomybę. Tai palankiausias ir kūrybingiausias laikotarpis. Niekas nebetrukdyt augti ir kilti mūsų grožinei prozei. Šiuo metu pradeda reikalauti naujų li-



Algirdas Landsbergis

teratūros formų, susirūpinta naujais literatūros keliais. Ateina su nauja literatūrine dvasia, nauja tematika Krėvė, Zemaitė, Šatrijos Ragana, Vaižgantas, Vienuolis, Dobilas, Šeinius ir daugelis kitų. Jie savo puikiais kūrinių iškelė mūsų prozinę kūrybą į pačias kūrybines augstumas.

Antologija labai patogi ir tuo, kad joje bus sutelkta visos mūsų grožinės prozos gražiausi pavyzdžiai. Ypač rekomenduotina jaunimui, vyresnėms lietuviškų mokyklų klasėms, kaip literatūriniai skaitymai. Didelė padėka tenka B. Brazdžioniui už šį milžinišką darbą.

Su nekantrumu laukiame antrojo antologijos tomo, kuris apims vėlyvesnįjį Nepriklausomybės laikotarpį ir sieks iki šių dienų prozinės kūrybos darbų.

Pirmasis antologijos tomas kaip tik šiuo metu debiutuoja lietuviškų knygų rinkoje. Viršelis dail. R. Viešulio. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas, kaina 7 dol. gb.

Broniaus Zumerio knyga „Gyvenimo keliu“, pernai gavusią jaunimo literatūros premiją, išleido Saleziečių leidykla Italijoje, Castelnuovo Don Bosco, 1956 m. Tiražas 1000 egz., kaina 2 dol.

## Penki stulpai turgaus aikštėje

Algirdas Landsbergis vėl laureatas

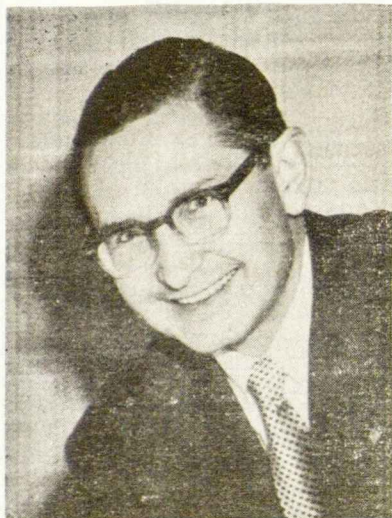
Spalio 13 dieną Clevelande iškilmingai įteikta 1000 dolerių premija rašytojui Algirdui Landsbergiui už jo dramą „Penki stulpai turgaus aikštėje“. Jury komisija iš 17 atsiųstųjų veikalų Lietuvių Bendruomenės Clevelando apygardos skelbtame dramos konkurse geriausiu pripažino A. Landsbergio veikalą. Tai dviejų veiksmų drama, nukelianti mus į Lietuvos partizanų kovas 1951 metais. Veikalas stiprios draminės įtampos ir originalios formos. Autorius savo literatūrinėse studijose yra gilinęs į įvairių laikotarpių draminės kūrybos raidą, žanrus ir techniką. Gili erudicija ir įgimtas talentas jo veikalus iškelia į augstą lygį.

Mūsų literatūros gyvenime A. Landsbergis jau turi ryškų veidą. Už savo romaną „Kelionė“ yra laimėjęs „Draugo“ premiją. Puiki yra dar nespausdinta jo drama „Vėjas gluosniuose“. Patraukli ir jo novelių knyga „Ilgoji naktis“ (ypač puiki novelė — „Žodžiai, gražiausi žodžiai“).

A. Landsbergis yra gimęs 1924 m. Kybartuose, bet užaugęs Kaune ir intelektualiskai brendęs karo ir tremties audrose. Baigęs Jėzuitų gimnaziją Kaune, studijavo Vytauto D. universitete Kaune, paskui Mainzo Vokietijoje, Brooklyno kolegijoje ir Kolumbijos universitete New Yorke. Dirba Pavergtųjų Europos Tautų įstaigoje ir aktyviai reiškiasi kultūriniame gyvenime. Yra išvertęs iš anglų kalbos garsiojo anglų dramaturgo Somerset Maugham veikalą „Pažadėtoji žemė“ (jį ruošia scenai rež. I. Tvirbutas su Hartfordo scenos mėgėjais).

Tikėkimės, kad ir paties laureato veikalai netrukus pamatys ramos šviesą. Malonu paminėti, kad pinigų šiai premijai paskyrė Ohio Lietuvių Gydytojų Draugija. Skatinąs pavyzdys kitoms mūsų praktinių profesijų organizacijoms!





Juozas Baužys

IR VĖL PASIKEITIMAI  
REDAKCIJOJE

JUOZAS BAUŽYS vyriausio Ateities redaktoriaus pareigose tęsė savo suredaguoti tik du žurnalo numerius ir dėl tarnybos, kurioje pelnosi duoną, turėjo išvykti į Čikagą. Redaktoriaus pareigas laikinai sutiko pasiimti Pranas Naujokaitis.

Juozas Baužys su Ateitimi buvo augtę suaugęs. Ateitį Amerikoje atgaivinti iniciatyvos ėmėsi Moksleivių Ateitininkų Sąjungos valdyba, kuriai 1949-50 metais pirmininkavo Juozas Baužys. Tai jam ir teko pati sunkiausia organizacinio darbo dalis. Netrukus Juozas įsijungė ir į redakcijos kolektyvą. Keitėsi vyriausieji redaktoriai, keitėsi pats kolektyvas, o Juozas Baužys vis buvo reikalingas ir nepamainomas redaktorius, per eilę metų įgudęs į techniškąją spaudos darbą ir jaučiąs Ateities gyvenimo pulsą, žinąs visas jos problemas.

Ateitininkų Federacijos Valdyba praėjusią vasarą Juozą Baužį pakvietė vyriausiu Ateities redaktoriumi. Tačiau aplinkybės taip susidėjo, kad Juozas tas nelengvas, bet jam malonias pareigas turėjo netrukus palikti. Redakcijos kolektyvas labai Juozą pasigenda ir linki vėl sugrįžti į Brooklyną ir prie jo pamiltosios Ateities.

## I PAGALBĄ STUDENTAMS

Studentų Ateitininkų Sąjunga studijine šių metų tema pasirinko: KATALIKYBĖS PRASMĖ DVIDEŠIMTAM SIMTMEČIUI. Draugovės įpareigojamos išnagrinėti šešias temas savo susirinkimuose per šiuos mokslo metus. Jos turės apimti filosofinę ir gyvenimišką dalį. Ateitis nori ateiti į pagalbą ir numato išspausdinti seriją straipsnių ar paskaitų konspektų. Ta medžiaga galėtų praversti susirinkimuose. Šiame numeryje jau rasite to darbo pradžią.

RUOŠIMĖS ATEITININKO  
EGZAMINAMS

Kiekvienas ateitininkas turi gerai žinoti savo principus, ateitininkų organizacijos istoriją bei jos struktūrą ir iš to išplaukiančias pareigas religijos ir tautos atžvilgiu. Ypač aktualūs tie klausimai kandidatams, besiruošiantiems į tikruosius narius — ir moksleiviams, ir studentams. Dažnai susiduriame su reikalingos literatūros stoka. Visi laukiame jau baigiamo paruošti spaudai bendrojo Ateitininkų Vadovo. Tik, deja, šiais metais dar nebus suspėta jį išspausdinti.

Dėl to Ateitis ir čia nori bent kiek pagelbėti: duos kai kurias ištraukas iš Vadovo. Apie principus jau gana daug buvo rašyta Ateities puslapiuose. Juos nesunku susirasti praėjusių kelių metų komplektuose. O šiais mokslo metais bus rašoma apie ateitininkų šūkį, įžodį, credo, himną, sveikinimąsi, ženklą, uniformą, vėliavą, šventes. Iš grynai praktinės kasdieninės srities bus rašoma apie posėdžių ir susirinkimų pravedimą. Istoriinei ateitininkų raidai nušviesti suteko Fed. vadas S. Sužiedėlis parašyti seriją straipsnelių apie ateitininkų kongresus. Tiek yra numatiusi iš programinės srities pati redakcija. Jei malonesiems skaitytojams rūpėtų daugiau keltinų klausimų, prašome mums parašyti.

ATEITIS — ATEITININKŲ  
GYVENIMO VEIDRODIS

Ateitis tremtyje yra visų ateitininkų laikraštis. Tačiau labiausiai prieš akis jį turi jaunimą — moksleivius ir studentus. Šiems daugiausia ir

taikomas Ateities turinys. Tačiau ne vien ideologiniai straipsniai sudaro jos turinį. Ji nori būti ateitininkų gyvenimo veidrodžiu, atspindinčiu viską: organizacinę veiklą, kultūrinį darbą, kūrybinius užsimojimus ir laimėjimus. Tai medžiaga istorijai ir gyvenimui. Kai neminima spaudoje, atrodo ir neveikiama. O taip nėra. Visur yra veiklama, kai kada ir labai gražiai, tik Ateities puslapiai apie tai tyli, nes jai neparašoma. Kartais iš kuklumo ir savo darbų neįvertinimo, kai kada gal ir iš nerangumo. O turėtų būti nepraleistas nė vienas ateitininkiško gyvenimo žingsnis — jis turi būti paminėti Ateityje.

Korespondentai, rašykite. Mes dažnai raginame kuopas net asmeniškais laiškais, bet ne visada esame išgirstami. Nebūtina mums reikia straipsnių. Užteks ir trumpų žinučių. Net ir eilinis susirinkimas yra įvykis, vertas minėti. Nepraleistini ir asmeniškai ateitininkų pasireiškimai už mūsų organizacijos ribų. Ateitis laukia žinių apie jus!

## TIES JAUNIMO PROBLEMOMIS

Jaunimo gyvenime visada apstu problemų. Jų sprendimų jieškoma visur. Ateitis norėtų padėti ir šioje srityje. Žinoma, pati redakcija galėtų duoti seriją straipsnių, nagrinėjančių pačias bendriausias jaunimo problemas, kurios yra amžinos, kiekvienoje kartoje iškilančios vis panašia forma. Bet tai nebūtų tikroji gyvenimo medžiaga. O mums rūpi, kad mus kamuojančios problemos būtų "karštos", vadinasi, paties gyvenamojo momento sukeltos. Redakcija galėtų į pačią problemų ugnį pataikyti tik tada, jei jūs, kuriems iškyla vienas ar kitas svarbus klausimas, mums tuojau parašytumėt. Galit net klausimų forma, o mes jau stengsimės surasti dalyką išmanančius žmones, kurie žurnalo puslapiuose jums atsakytų.

## LIETUVYBĖS SARGYBOJE

Lietuvybės išlaikymas tremtyje yra pagrindinė gyvenamojo momento ateitininkiška pareiga. Visada būsime veidu atsikreipę į šitų problemų sritį ir ne kartą grįšime į panašius klausimus, kuriuos pavasarį Ateities puslapiuose pajudino K. Kudžma ir jo oponentai.



NIJOLĘ NARBUTAITĘ ir ALOYŽĄ BARONĄ,  
sukūrusius ateitininkiską šeimos židinį, nuoširdžiai  
sveikina ir linki daug laimės

SAS Valdyba ir Ateities Redakcija

## Los Angeles Ateitininkai Sendraugiai

Arti keturiasdešimt Los Angeles sendraugių ir jų svečių studentų ateitininkų spalio 6 dieną dalyvavo šventose mišiose, šv. Komunijoje ir bendrame susirinkime prie agape stalo. Šis susibūrimas šv. Kazimiero parapijos patalpose įvyko sendraugių pirmininko pulk. J. Andriaus pastangomis.

Susirinkimo pagrindiniu punktu buvo Juozo Tininio paskaita apie Romano Guardini neseniai išleistą knygą „Das Ende der Neuzeit“. Autorius joje pabrėžia, kad naujųjų laikų žmogus apvaldė medžiagą, bet ir pats į ją įsijungė, sudaiktėjo. Žmogaus kūriniais jau nebegalima pasitikėti, nes jie dažnai jau būna nukreipti prieš pačią gyvybę. Žmogus dar nėra priaugęs

prie teisingo jėgos vartojimo. Dėl to, kalbėjo J. Tininis, perteikdamas žymiojo italų filosofo mintis, naujosios kūrybos ženklas bus pavojus — nuolat augantis pavojus žmogui nuo savo paties kūrinių, ir pasaulio valdymo menas galės gimti tik iš galėjimo suvaldyti patį save. Iš visų vertybių — pati reikalingiausia žmogui bus askezė.

Gyva ir vaizdi paskaita sukėlė ilgą diskusiją, per kurias didesnė dalis dalyvių pasisakė prieš per didelį „Das Ende der Neuzeit“ išreikštą pesimizmą.

Los Angeles sendraugiuose yra susibūrę stiprių intelektualinių jėgų, todėl jų susirinkimai ir paskaitos būna didžiai įdomūs.

D. Karaliūtė

## KULTŪROS PASAULYJE

• Ateitininkų skyrių „Drauge“ paėmė redaguoti naujas kolektyvas: Juozas Končius, Dalia Noreikaitė ir Indrė Paliokaitė — visų trijų sąjungų atstovai.

• Argentinos sostinėje Buenos Aires jau dešimtus metus eina tautiškai katalikiškos krypties dvisavaitinis laikraštis LAIKAS, leidžiamas ir redaguojamas Marijonų. Spalio pradžioje išėjo dvišimtas numeris, pasipuošęs dviem spalvomis. Apie savo kelią ir tikslus pats laikraštis taip pasisako: „...mūsų dabarties vyriausias uždavinys yra išsaugoti savyje gyvą Lietuvą. Nenuostabu todėl, kad ir „Laikas“ tai laiko vienu pačių svarbiausių uždavinių. Jei-  
gu paėmė į rankas, perversime visus šio laikraščio 200 numerių, pamatysime, kad nuo šios

krypties nebuvo nukrypta, beskiepijant Dievo, tėvynės ir žmogaus meilę“.

• Angelė Rugieniūtė labai gerai pažymiais Miunchene baigė gimnaziją ir gavo Svetimo ministerijos stipendiją studijuoti universitete.

• Spalio 19 d. Lietuvių Enciklopedijos leidėjas Juozas Kapočius atšventė 50 metų amžiaus sukaktį. Jo leidžiama enciklopedija yra milžiniškas kultūrinis darbas.

• Lietuviškos architektūros paroda spalio pradžioje atidaryta S. Paulyje, Brazilijoje. Užtruks du mėnesius. Jos organizatorius — inž. M. Ivanauskas. Didžiulėse patalpose iškabinta daug eksponatų. Susidomėjimas didelis.

• Spalio 17 dieną suėjo 75 metai nuo V. Krėvės gimimo (rašytojas miręs 1954 m. Amerikoje). Ta proga ir okupuotoje Lietuvoje daug rašoma apie V. Krėvę. „Pergalė“ išidėjo ilgą straipsnį, kuriame mėginama ir V. Krėvę bent kiek užtempti ant bolševikinio korpalo.

• Lietuviai katalikai Medellino mieste, Kolumbijoje, rugsėjo mėn. suruošė lietuviškos kultūros savaitę — priminti gyvąją Lietuvą saviesiems ir svetimiešiams. Programoje be vietinių pajėgų dalyvavo ir viešnia sol. A. Stempužienė. Lietuvą gražiai prisiminė ir svetimoji spauda.

• Pietų Amerikos Lituanistikos Muzėjus Argentinoje prie „Argentinos Lietuvių Balso“, renka įvairią istorinę lituanistinę medžiagą. Jau turima retų ir vertingų dokumentų, fotografijų, audinių, vėliavų, rankraščių, knygų.

• Lietuvoje mirė teatro aktorė ir poetė Alė Sidabraitė-Žalinskiūtė Petrauskienė (Kipro Petrausko žmona). 1948 m. ji iš tremties Vokietijoje grįžo į okupuotą Lietuvą. Jos vienintelis poezijos rinkinys *Eskizai* yra išėjęs 1930 metais. Jos eilėraščių rasime ir Tremties Metuose.

• Spalio 20 dieną Čikagoje, Tėvų jėzuitų Jaunimo centro rūmuose, atidaryta Čiurlionio vardo meno galerija, kurioje bus telkiami žymiausi lietuvių dailininkų kūriniai.

• Spalio 12 dieną Lietuvoje mirė Vytautas Steponaitis, buvęs Lietuvos karinės spaudos darbuotojas, bibliografas ir istorikas. Buvo gimęs 1893.

• Rašytojas Vyt. Alantas šiemet mini savo 25 metų dramaturgo sukaktį. 1932 m. Kauno Valst. Teatras pastatė jo pirmąją dramos veiklą UŽTVANKA. Lapkričio 9 d. Detroito dramos mėgėjai vaidino jo naujausią veiklą — Šamokslą prieš savuosius, taip pat surengė minėjimą ir pagerbimą.

• Tarptautinėje moterų parodoje New Yorke lapkričio pradžioje lietuvis turėjo du paviljonus, kurie gražiai reprezentavo tautodaile, lietuviškus audinius, gintarą. Buvo audžiama lietuviškomis staklėmis. Meninės programos valandėlė atliko Moksleivių Tautinių šokių ansamblis, vadovaujamas J. Matulaitienės.



## ANTRASIS KATALIKŲ PASAULIEČIŲ APAŠTALAVIMO KONGRESAS ROMOJE

Spalio 5—13 d.d. II Visuotinis Katalikų Pasauliečių Apaštalavimo Kongresas Romoje sutelkė iš viso pasaulio per 2000 delegatų, kurie atstovavo 82 kraštų katalikus ir apie pusšimtį tarptautinių katalikiškųjų organizacijų. Tautinės delegacijos galėjo atsiųsti iki 30 atstovų, o tarptautinės — iki septynių, tad į jas patekti galėjo tik patys pranašiausi katalikiškojo pasaulio asmenys. Tai sudarė labai augšto lygio forumą, galima sakyti, katalikiškąsias „Jungtines Tautas“, kurias tikrai jungė vieno tikėjimo ir meilės sutartinė.

Puiki Palazzo Pio didžioji auditorija margavo gėlėtais kimono, indiškais sari, na, ir lietuviškais raštais. Afrika, Azija ir Okeanija šiame kongrese buvo ypatingai stipriai atstovaujamos. Entuziastiški pojimai iš visų sektorių palydėjo į pradinio posėdžio pirmininko kėdę žalia skraiste apsisiautusi centrinės Afrikos juoda atstovė, kuris prabilo gražia prancūzų kalba.

Kraštus už geležinės uždangos galėjo atstovauti jų tautiečiai, esą tremtyje. Mūsų delegacijai pirmininkavo min. Turauskas, vadovavęs jai ir 1951 metų pirmajame kongrese, sekretoriavo p. Rudienė. ALRK Federaciją atstovavo pats jos pirmininkas inž. Rudis, Ateitininkų Federaciją — prof. Ivinskis. Tylinėčiosios Bažnyčios gyvas prisiminimas raudonu siūlu ėjo per visą kongresą. Garbės vieta posėdžių pirmininko dešinėje buvo palikta tuščia. Ties ja stovėjo raudonos gėlės. Dievo Motinos šventės išvakarių naktį kongresistai didžiojoje švč. Marijos bazilikoje meldėsi už persekiojamuosius brolius. Pačiame kongrese su ypatingu jautrumu ir dėmesiu buvo klausomi Tylinėčiosios Bažnyčios atstovų balso ir jam duodamas reikšmingas svoris kongreso nutarimuose. Eilė pareikštų pageidavimų bus įrašyti į kongreso aktus, kuriuos studijuos bei svarstys atsakingiausios viršūnės.

Kongreso tema: Katalikai pasauliečiai moderniojo pasaulio krizėje turėjo atsakyti į klausimą: Kokia yra šiandien katalikų pasauliečių

atsakomybė įvairiose plotmėse (pašalyje, savo tautoje, darbo, mokslo, gyvenamojoje aplinkumoje ir t.t.). Vadovaujantys katalikai vyrai ir moterys iš įvairių kraštų, tarptautinių institucijų ir gyvenimo sričių nupiešė milžiniškos apimties ir įtampos panoraminį vaizdą. Tačiau tai kongresui tebuvo tik tai pradinė darbo bazė. Pagrindinis kongreso uždavinys buvo atsakyti: **Kaip turi būti formuojami katalikai pasauliečiai apaštalai**, kad būtų pajėgūs atlikti jiems Bažnyčios patikimus ir pasaulio padėties statomus didžiulius uždavinius. Jau pirmasis Visuo-

tinasis Kongresas buvo pabrėžęs, kad apaštalavimo problemų negalima spręsti, neišsprendus pačių apaštalių formacijos problemos. Iš čia ir kilo šio kongreso temos parinkimas.

Didysis kongreso darbas toliau vyko pasidalinus į daug specializuotų darbo grupių, kurios prieš pabaigą sutelkė į draugę savo darbo rezultatus.

Linkėtina, kad sekančiam Visuotinajam Katalikų Pasauliečių Apaštalavimo Kongresui iš anksto besiruošiant, lietuviškoji katalikiškoji spauda ir visuomenė parodytų didesnę jo reikšmės supratimą.

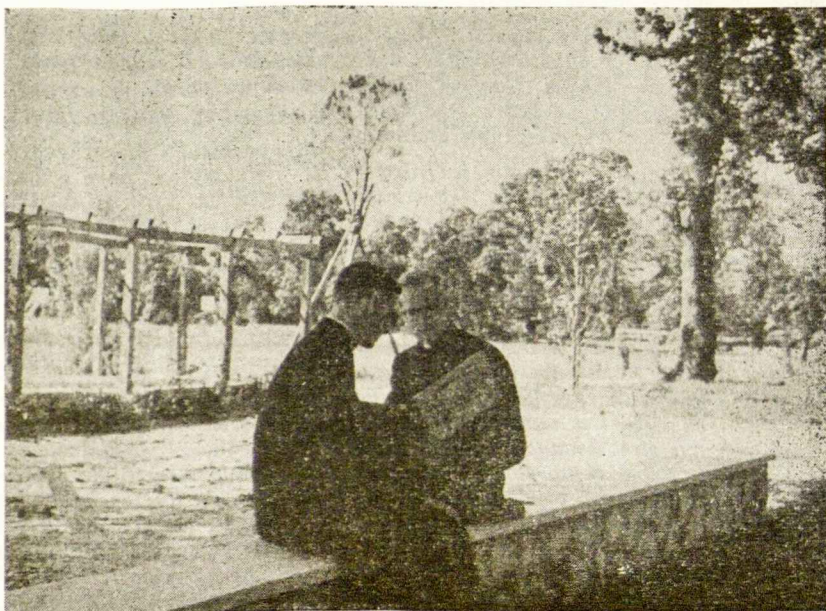
### LIETUVIAI PIRMOJOJE TURIZMO SAVAITĖJE

Pirmoji tarptautinė jaunimo turizmo savaitė įvyko Acerno, pietų Italijoje, šių metų rugs. 15—22 dienomis. Joje dalyvavo 15 vakarų Europos tautų. Lietuvą atstovavo ateitininkai: Jonas Bulaitis ir Simas Razmus. Studijų savaitę organizavo Tarptautinė Katalikiško Jaunimo Federacija ir globojo Italijos Jaunimo Turizmo Centras.

Delegatai gavo popiežiaus Pijaus XII ilgą sveikinimą, kuris baigėsi žodžiais: „Iš visos širdies Mes linkime, kad jaunimo turizmas, kuris teikia skaidraus džiaugsmo ir pramogos, nenuleistų akių nuo didžiųjų vienybės ir taikos idealų, prie kurių jaunimas yra taip prisirišęs. Tebūna tai vienas didžiųjų jūsų

tarptautinės studijų savaitės nuopelnų, t.y., žvelgti į turizmą šioje kilnioje perspektyvoje ir įjungti jį į krikščionybės raugą, kuris amžių bėgyje suteiks gyvybės tokiai daugybei kultūrinių ir socialinių kūrinių. Todėl prašome jūsų darbams, brangūs sūnūs, gausių dangaus malonių ir teikiame jums Savo tėvišką Apaštališkąjį Palaiminimą“.

Šeimininkai visiems tautų delegatams padalino specialius portfelius su rašymo priemonėmis ir labai gausia informacine medžiaga. Išspausdintos programos įvadas kvietė visus delegatus pasidalinti patyrimu ir turimomis žiniomis apie jaunimo turizmą. Šalia šio praktiško tikslo buvo patiekta teo-



S. Razmaus nuotr.

Lietuvių delegatai tarptautinėje jaunimo turizmo studijų savaitėje (kairėje) Simas Razmus ir (de.) Jonas Bulaitis aptaria lietuviškų dainų pristatymą publikai folkloro vakare.





rijos per paskaitas ir nuotabiajai plačias diskusijas. Štai keletas minčių iš gausybės paskaitų:

Jaunuolis, besileidžias į kelionę, turi būti nusiteikęs savo natūraliu gyvenimu į save įjungti naujų patyrimų. Keliaujančiam svarbu pažinti kultūrą pagal penkis jos laipsnius: materialinę, fizinę, dvasinę, moralinę ir religinę kultūrą.

Žmonės skiriasi į dvi grupes: vieni žvalgosi ir nieko nemato, kiti mokosi ir išmoksta. Turizmas yra faktas, akylai veikias žmonių santykius.

Galvojančio žmogaus nuoseklumas reikalauja pripažinti faktus, krikščionio gi — juos sukrikščioninti. Visas mūsų gyvenimas yra kelionė į Dievą. Iš Jo rankų išėjome, į Jo ir grįžtame. Keliaujantis turistas džiaugiasi pailsėdamas, džiaugiasi mąstydamas apie matytą grožį; jis atpažįsta dangaus valzdą. Krikščioniško turisto dorybės yra išsižadėjimas, meilė, pamaldumas. Be jų turistas klys kelyje į amžinybę.

Po vakarienės vykdavo tautų pažinimo programos. Įdomiausias buvo folkloro vakaras. Lietuviai pagrojo Čiurlionio ansamblio plokštelių. Publika labai domėjosi dainų harmonizacija.

Po rezoliucijų priėmimo kiekvieno krašto delegacija turėjo pareikšti savo nuomonę apie atliktą darbą. Lietuvį vardu kalbėjo S. Razmus ir tarp kitko priminė vieno paskaitininkų pabrėžtą mintį, kad norint būti geru turistu čia žemėje, reikalinga keliauti vienuose.

Su turizmo delegatais buvo turistiškai ir pasielgta. Ketvirtadienį jie buvo išvežti autobusais visos dienos ekskursijai. Archeologijos profesorius aprodė ir išaiškino Paestum miesto iškaskenas, atidengė tolimą senovę siekiančią net XII amžių

## KRISTAUS KARALIAUS ŠVENTĖ MIUNCHENE

Vokietijos At-kų Sendraugų Valdyba š.m. spalio 27 d. Miunchene surengė Kristaus Karaliaus šventės akademiją.

Rengėjų vardu dalyvius, kurių tarpe matėsi ir svečių iš J.A.V. — A.L.R.K. Federacijos pirm. inž. A. Rudis su žmona — pasveikino kun. dr. J. Aviža. Savo paskaitoje kun. Aviža nušvietė Kristaus Karaliaus šventės kilmę ir jos reikšmę, tiek katalikų, tiek visos žmonijos gyvenime.

Meninėje akademijos dalyje deklamavo K. Pauliukevičiūtė, A. Ruginiūtė, J. Vyšniauskaitė ir G. Dambrava — Brazdžionio, Dalilos, A. Jasmanto ir P. Jurkaus eilėraščių. P. Jurkaus novelės "Kregždės ant Nukryžiuotojo pečių" ištrauką su aktoriaus įsijautimu paskaitė dr. K. J. Čeginskas. J. Medušauskas trumpomis laišku ir raštų ištraukomis priminė gimtąją Lietuvą. Žodinę programos dalį perpynė koncertmeisteris J. Raimer J. S. Bacho, W. A. Mozarto ir Fr. Schuberto kūrinių pianinui. Giesmė "O, Kristau, pasaulio Valdove" buvo užbaigta Kristaus Karaliaus šventės akademija jaukiose "Haus der Begegnung" patalpose.

Jaunimo turizmo delegatai sustojo nusifotografuoti prie Cererės šventyklos, pastatytos VI amž. prieš Kr. senovės Paestum mieste.

S. Razmaus nuotr.

prieš Kristų. Po šaunių pietų buvo nuvažiuota į Grotą Pertosą pamatyti stalagitų - stalagmitų uolų. Grožis — pralenkias kūrybingiausią fantaziją.

Sekmadienį atvykę į Salerno išklausėm šv. Mišių prie šv. Mato Evangelisto karsto; buvom priimti miesto burmistro ir paties arkivyskupo miesto valdybos rūmuose. Ir vėl autobusai pajudėjo Amalfi pakrantėmis. Tai gražiausioji Italijos dalis. Vakare spėta pasiekti Neapolį, o iš ten jau traukiniu išvažiuota į Romą. Ten per porą dienų pamatyta Casteli Romani miesteliai, pati Roma.

Su dideliu patyrimu ir turtingu žinių bagazu turizmo vadovai vėl grįžo į savo kraštus prie savo darbų. Visi delegatai aiškiai pripažino, kad nėra nei katalikiško, nei apaštališko turizmo; yra tik turizmas katalikiškai ir apaštališkai įvykdytas.

S. Jureivis

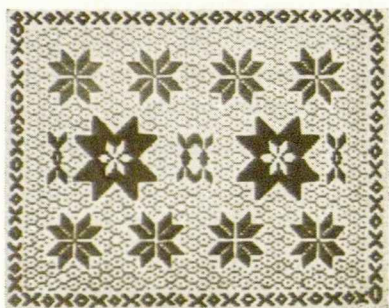
Akademijos dalyviai buvo maloniai nustebinti programos turtingumu, įvairumu ir skoningu jos išdėstymu. Atsisveikindami dalyviai prašė rengėjų vėl juos pakviesti į panašų parengimą. Tai buvo atpildas už triušą at-kų sendraugų valdybai.

ELI

Pax Christi sąjūdis, skirtas burti krikščionius draugėn ir nagrinėti tarptautinės taikos ir bendradarbiavimo idėjas, šiais metais tarptautiniame kongrese gvildeno temą — "Tarptautinė pilietybė — utopija ar realybė?" Sąjūdžiui vadovauja Paryžiaus kard. Feltin.

Prof. A. Jungmann, S. J., liturgistas ir daugelio moksliškų studijų autorius, pasirodė su nauja knyga anglų k. — "The Eucharistic Prayer", kuri nagrinėja eucharistinių gyvenimų maldose, kalbamose pagrindinėje šv. mišių dalyje — kanone. Knygą išleido Fides leidykla, Chicago 1956.





## Kanados ateitininkų šventė

Kanados lietuvių sostinė yra Toronto. Čia daugiausia lietuvių, čia daugiausia būna ir jų švenčių bei suvažiavimų. Ir Kanados ateitininkai kasmet susitelkia į Torontą — savo šventę. Prisikėlimo bažnyčia ir salės užsitvenkia tada moksleivių, studentų ir draugų. Taip buvo ir šiemet — lapkričio 9—10. Šventė praėjo su dideliu pasisekimu, gyva dvasia ir gražiom viltim ateičiai. Viltis — dvidešimt penki jaunučiai, davę įžodį. O jam reikėjo pasirengti ir net egzaminus laikyti... Taip šventė ir prasidėjo egzaminais.

Šeštadienį, lapkričio 9, Prisikėlimo salėse jau bruzdėjo: rinkosi jaunučiai egzaminam, moksleiviai pasitarimui, o studentai ir draugai — susitarimui. Kas čia per daiktas? — paklauskite. Na, vyresnieji visada truputį daugiau nuomonėmis skiriasi, nes labiau į gyvenimą įklimpę, tai svarstė, kaip draugai veikė seniau, dar Lietuvoje, ir kaip turėtų dabar veikti. Kalbėjo Federacijos vadas S. Sužiedėlis, gen. sekretorius kun. V. Dabušis, J. Matulionis, V. Užupis, dr. A. Šapoka, inž. Pr. Razgaitis (jis ir pirmininkavo, o sekretoriavo A. Grajauskaitė) ir k. Buvo išklausa pranešimų nueinančios krašto valdybos ir išrinkta ateinančioji: inž. A. Ankudavičius, inž. J. Jasinevičius, J. Matulionis, S. Petraitis; dar du pridės moksleiviai ir studentai. Ką gi jie tuo metu veikė? Gi studentai diskutavo kartu su vyresniaisiais, o moksleiviai buvo sugužę pasiklausyti kun. B. Pacevičiaus žodžių apie savo šūkį, jo pras-

mę ir vykdymą. Tai buvo žavi ir traukli paskaita. Moksleivių posėdžiui vadovavo T. Steponas, O.F.M. Tuo tarpu jaunučiai jau buvo savo "baimę" išgyvenę — išlaikę egzaminus ir traukė namo. Daugumas vyresniųjų patraukė į Varpo su kaktuvinį koncertą. Ten choristų eilėse matėsi ir ateitininkų. Prieš tai bažnyčioje išklausa kun. V. Dabušio religinės konferencijos ir pasimelsta už velionį A. Pabedinską.

Sekmadienis išaušo šaltokas, kvėptelėjęs šiaurinės Kanados plaučiais ir priminęs, kad Toronto ne Floridoje ir ne Kalifornijoje. Vis dėlto buvo šilta bažnyčioje kūnui ir sielai: labai daug prisirinko žmonių, pagarbiai stovėjo trys vėlavos (Toronto moksleivių ir studentų ir Hamiltono moksleivių), šildė Evangelijos žodis ir Federacijos dvasios vado T. V. Gidžiūno, O.F.M., pamokslas; pamaldžiai nuteikė sol. Vac. Verikailio giedojimas, jo valdomų vargonų akordai ir at-kių chorelis (P. Skrinskaitės pamokytas); labai daug jungėsi komunijoje su Kristumi. Po pamaldų buvo giedra ir dvasioje ir lauke. Vėjas neatrodė toks vėsus.

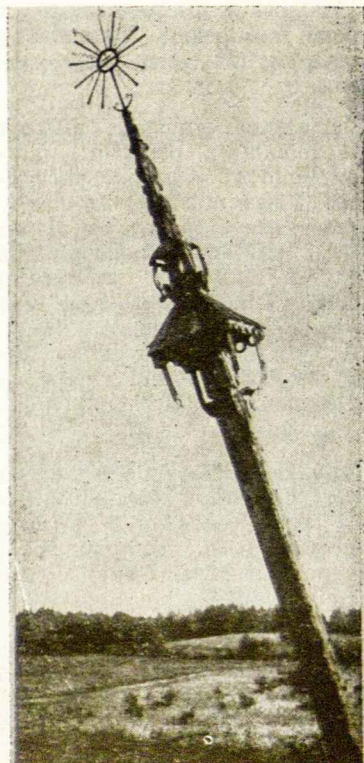
Labiausiai sušilę buvo jaunieji, nuo pat ryto, nes taisėsi vakare įžodį duoti, šokti ir dainuoti. Jiem buvo labai ilgu laukti popietinės 4 valandos. Ji prasidėjo "Malda" — Jurgio Baltrušaičio eilėraščių, padeklamuotu G. Bakaitytės. Kai suėjo vėlavos ir garbės prezidentumas užėmė vietas. — Lietuvą atstovavo jos konsulas Vytautas Gylis, — mažieji kopė į sceną, dvasios vadas T. V. Gidžiūnas priėmė įžodį ir pasveikino, Federacijos vadas prisegė ženklelius, Moksleivių Sąjungos pirm. J. Žadeikis, atvykęs iš Chicago, žemaitiškai pasidžiaugė padidėjusiu ateitininkų būriu. Sveikinių buvo ir daugiau. Kalbėjo dar Federacijos vadas apie tai, kaip tikėjimas išlaiko tautybę ir kaip tautybė paremia tikėjimą. Jis sakė: "Ateitininkai nieko daugiau nepasižada, kaip tik tai, ko iš mūsų reikalauja Kristaus evangelija ir savo tauta". Iškilmingą posėdį pravedė inž. Pr. Razgaitis, pakvietęs toliau jaunųjų programa pasidžiaugti.

Visi suplojo, kai pamatė mažą chorą didelėje rolėje: dainavo visai nedidutės mergaitės ir dirigavo jom lygi Gutaveckaitė. Toronto jaunųjų chorelio linksmos dainelės visiem labai patiko, o jaunučiam patiko, kad juos mato scenoje... Jaunutės dar parodė plastikos, Vito Liuimaitė paskambino, Antanukas Razgaitis padeklamavo. Toronto vyresniosios moksleivės džiugino deklamacijų montažu "Tėvynės šaukimas", dainomis (sekstetu) ir

"Šustu". Programą paruošė sesuo M. Margarita. Stud. R. Vaštokas artistiškaite perteikė Jūratės ir Kas-tyčio išgyvenimus. Iš hamiltoniškų deklamavo Martinkutė, jaunutės šokių pavaizdavo "Audėjęlė" vyresniosios — dainų, šokių ir eilėraščių pyne, kuri baigta G. Bakaitytės deklamacija apie Lietuvos partizaną (A. Nakaitės eilėraštis). Ji taip pat buvo pranešėja. Programą paruošti torontiešiams padėjo Nekalto Prasidėjimo seserys Palmyra ir Margarita, hamiltonietės — Antanina Grajauskaitė. Akompanavo Matukaitė ir kun. Br. Jurkša (iš Hamiltono).

Po programos užkandžiai buvo jau visų atliekama programa: kas valgė ir kavą sriubčiojo, kas kalbėjo, kas kuždėjosi, o jaunimas daugiausia dainavo. Nežinia, kiek jis ten buvo valgęs ir gėręs, bet šokti jėgų nestigo, ir kai reikėjo skirstytis, apgailestavo, kad diena neprasideda iš naujo... Ji nubėgo su kitom dienom, palikdama malonių išpūdžių iš gražiai praėjusios šventės, padėką tiems, kas negailėjo triuso jos programai paruošti ir ją praturtinti. Didelis dėkui tėvam pranciškonam ir Prisikėlimo parapijos klebonui T. Placidui Barisui. Jų pastogė visada tokia svetinga ir jų širdis tokia visada nuoširdi lietuvišakam jaunimui — mūsų ateičiai.

A. K-tė



Pakrypę kryžiai į šalis —  
Tai amžina bendra pilis...



## STUDENTŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOJE

### POPIEŽIAUS SVEIKINIMAS SAS SUVAŽIAVIMUI

Stud. At-kų Centro Valdyba yra gavusi šitokio turinio telegramą: Lietuvių jaunimo sąjungos trisdešimtosios sukakties proga šventasis Tėvas, Popiežius Pijus XII, suteikia savo apaštališkąjį palaiminimą SAS valdybai, nariams ir prijaunčiantiesiems. Aš pridėdu savo asmenišką sveikinimą ir geriausius linkėjimus.

Apaštališkasis Delegatas  
Arkivyskupas Cicognani

### NEW YORKO DRAUGOVĖ LAUKIA DARBAI

Spalio 4-tą dieną pp. Sabalių bute įvykusiame susirinkime New Yorko studentai ateitininkai vėl pradėjo veikti. Prieš naujos valdybos rinkimus savo kadenciją bebaigiantis pirmininkas Kęstutis Skrupskelis pastebėjo, kad New Yorko draugovė mažėja, nes vyresnieji palieka draugovės gretas, o į jų vietas per mažai naujų narių teateina. Tad sekanti valdyba turi labiau susirūpinti prieaugliu iš moksleivių. Veikla turi būti pagyventa ir nariai turi artimiau tarpusavy susigyventi. Tada gal labiau ir moksleiviai domėsis.

Susirinkime dalyvavęs kunigas Pikturna pažadėjo vyresniųjų paramą ir šių metų valdybai.

Išrinktoji valdyba pasiskirstė pareigomis: Alfonsas Dzikas — pirmininkas, Jonas Strimaitis — vicepirmininkas, Laima Bulvičiūtė — sekretorė, Dalila Mockapetrytė — išdininkė, Regina Krinickaitė — socialinių reikalų vedėja, ir Teresė Masionytė — korespondentė.

Draugovė turi atlikti du CV paskirtus uždavinius: priimti draugovių valdybų suvažiavimą Padėkos Dieną ir surasti vietą žiemos stovyklai, ruošiamai per Kalėdų atostogas. Abiejų įvykdymu valdyba jau rūpinasi.

### DETROITO STUDENTAI KALBASI STOVYKLINĖMIS TEMOMIS

Detroito Studentų Ateitininkų Draugovės nauja valdyba, susidedanti iš pirm. Romo Bubliko, vicepirm. Juozo Polikaicio, išd. Valerijaus Gražulio, sekr. Sauliaus Černiausko (vidaus) ir sekr. Valentinios Pajaujytės (užsienio), spalio 6 d. sušaukė visuotiną susirinkimą p.p. Polikaicio bute.

Pagrindinę programos dalį sudarė pranešimai iš vasaros stovyklos. Kalbėta apie paskaitas, vakarų programas, organizavimą bei nuotakas ir suvažiavimą. Po kiekvieno pranešimo sekė gyvos diskusijos. Nepagailėta ir kritiškų pastabų.

Be to, dar buvo priimtas pasiūlymas draugovei kartu nuvykti į vaidinimą "The Diary of Ann Frank". Valandėlę apsisukę muzikos taktais, išsiskirstė namo.

P.

### PUTNAMO ATEITININKĖS VEIKIA

Rugsėjo mėn. 28 d. išrinkta draugovės valdyba: Violeta Mitkutė — pirm., Danutė Pareigyte — sekr., Aldona Kalvaitytė — išd. ir soc. reik. vedėja. Revizijos komisiją sudaro Rita Durickaitė ir Gražina Pauliukonytė, o korespondentės pareigos atiteko Teresei Ivaškaitei.

Spalio 10 d. Putnamo studentės atkės susirinko paminėti šv. Pijaus X dieną. A. Kalvaitytė perskaitė trumpą jo gyvenimo apybraižą ir pakalbėjo apie Pijaus X keltų minčių svarbą ateitininkams.

Spalio 27 d. — Kristaus Karaliaus šventė. Dieną pradėjome šv. Mišiomis ir bendra šv. Komunija. Po pietų at-kių iniciatyva buvo surengta šventoji Valanda, kurioje dalyvavo visos bendrabučio mergaitės.

Vakare įvyko Kristaus Karaliaus minėjimas, kurį labai sklandžiai pravedė studentė Danutė Pareigyte. Svarbiausiu minėjimo punktu buvo paskaita, kurią skaitė p. dr. O. Labanauskaitė. Prelegentė papasakojo apie Kristaus Karaliaus šventės kilmę ir kalbėjo apie jos pritaikymą kasdieniniame gyvenime. Prelegentė palietė katalikų akciją, ragindama gerai susipažinti su Kristaus Karaliaus karalystės reikšme ir su Kristaus priešų padarytom klaidom ir tuo būdu jų išvengti ateityje.

Po paskaitos sekė trumpa meninė programėlė. Moksleivė Sigutė Kavaliūnaitė kanklėmis paskambino liaudies dainelę "Tykiai, tykiai" ir giesmę "O, Kristau, Pasaulio Valdove". Studentė Aldona Kalvaitytė jautriai padeklamavo D. Mitkienės eilėraštį "Štai žmogus". Po to, bendrabutietėms žodį tarė Nekalto Prasidėjimo Seserų kongregacijos vyriausioji — Motina M. Aloyza. Minėjimas buvo baigtas giesme.

Tli

### PAS LOS ANGELES STUD. ATEITININKUS

Po vasaros atostogų spalio 20 dieną Los Angeles SAS draugovė susirinko pas neseniai iš kariuomenės grįžusį kol. Rimtautą Dabšį. Visi nuoširdžią padėką išreiškė plovimu Dalilei Polikaitienei, buvusiai pirmininkei, kuri, padedama Antano Polikaicio ir žibutės Balsytės, praeitais metais pirmą kartą Los Angeles kolonijoje suorganizavo SAS draugovę ir sėkmingai jai metus laiko vadovavo.

Naujoji valdyba susideda iš Antano Polikaicio (pirm.), Ritos Medziukaitės ir Juliaus Raulinaicio. Draugovės korespondente sutiko būti Dalia Karaliūtė. Šiai valdybai prieš akis stovi surengimas draugovės šventės, kuri numatoma per Triš Karalius. Tada apie dešimt kandidatų duos nario pasižadėjimą. Taip pat numatyta toliau suorganizuoti moksleivius ateitininkus. Ši pareiga teko Dalilei Polikaitienei, kuri šį darbą jau buvo pradėjusi anksčiau.

### BOSTONO STUDENTAI ATEITININKAI NESNAUDŽIA

Bostono studentų ateitininkų draugovė šių mokslo metų veiklą pradėjo išsirinkdama naują valdybą: pirm. Romas Leimonas, sekr. Lilija Keturakytė, išd. Mykolas Pakštys, korespondentas Sigitas Leimonas.

Antrame susirinkime Tėv. V. Gidžiūnas kalbėjo tema — katalikiškoji moterystė. Prelegentas iškėlė daug svarbių klausimų. Klausyta su tikru dėmesiu.

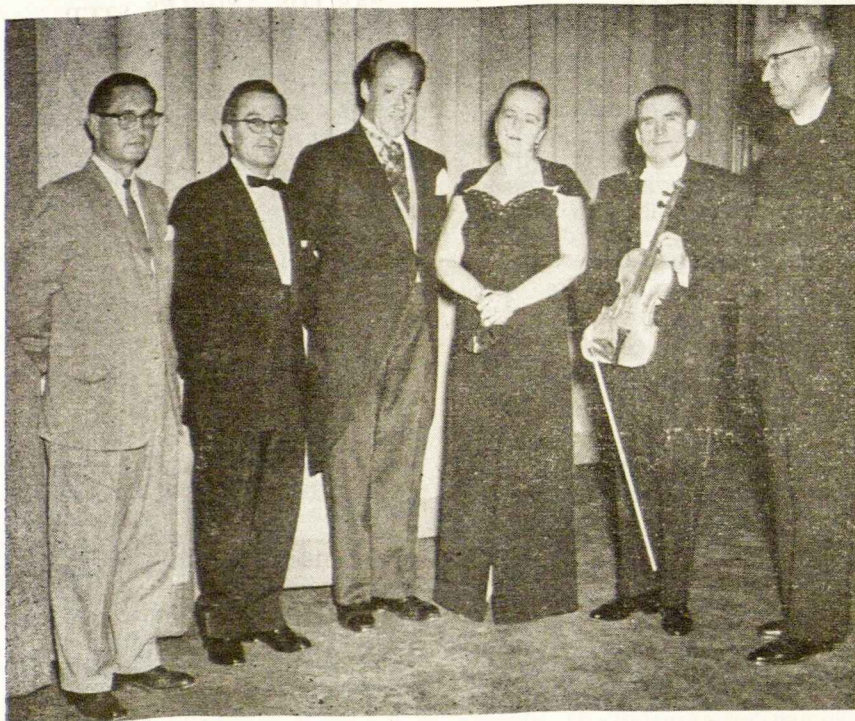
Tolimesnėje draugovės veikloje prelegentais sutiko būti Fed. Vadas prof. S. Sužiedėlis ir Vyčių vyriausias dvasios vadovas (taip pat ir studentų ateitininkų draugovės garbės narys) kun. A. Kontautas. Galutinai metų veiklos programą nustatysime pasitarę su uoliu draugovės patarėju dr. J. Girnium ir gavę C.V. veiklos programą.

Draugovė nutarė pasiųsti piniginę paramą "Ateičiai" ir "Lituanus" žurnalui.

Draugovės nariai taip pat aktyviai reiškiasi ir Lietuvių Studentų Sąjungoje. Į Bostono skyriaus valdybą įeina šie ateitininkai: Mykolas Pakštys — pirmininku, Sigitas Leimonas — socialinių ir "Lituanus" reikalų tvarkytoju. Revizijos Komisijos narys yra Eligijus Sužiedėlis.

Agis





## ATEITIES KONCERTAS NEW YORKE

Spalio 20 dieną „Ateities“ žurnalas Washington Irving High School salėje New Yorke surengė savo tradicinį rudens koncertą. Puiki salės akustika leido žymiesiems mūsų muzikams ir dainininkams pasireikšti visame savo grožyje.

Solistai — Juzė Augaitytė ir **Vladas Baltrušaitis** pirmojoje koncerto dalyje dainavo lietuvių kompozitorių kūrinius, o antrojoje dalyje ištraukas iš operų ir kitų tautų žymiųjų kompozitorių kūrinių. Dainavo ir porą duetų. Abudu solistai buvo augštoje formoje ir klausytojų buvo labai šiltai sutikti.

Smuikininkas **Izidorius Vasiliūnas** su giliu išjautimu ir puikia technika atliko keturias Arcangelo Corelli sonatas. Solistams ir smuikininkui akompanavo pianistas **Aleksas Mrozinskas**.

Meninę kūrybą ir meninį gyvenimą Ateitis laiko esmine mūsų kultūros dalimi. Ji visada remia ir skatina jaunąsias menines jėgas. Ji stengiasi meninių valandų duoti ir platesnei mūsų visuomenei. Tam ir yra rengiami augšto lygio koncertai.

Malonu atsiminti vasaros stovyklą prie Spyglio ežero...

A. Katelytės nuotr.

Savo meniniu lygiu Ateities rudens koncertas buvo labai gražus. Tik deja, publikos erdvioje salėje galėjo tilpti kelis kartus daugiau. Pasigedome jaunimo. Ir ateitininkų ne visus veidus teko matyti.

## JAUNŲJŲ TALENTŲ VAKARAS ČIKAGOJE

Spalio 26 dieną Moksleivių Ateitininkų Sąjunga suruošė Čikagoje jaunųjų talentų vakarą. Programo-

Ateities vakaro New Yorke menininkai su žurnalo redaktorium ir administratorium: J. Baužys, A. Mrozinskas, V. Baltrušaitis, J. Augaitytė, I. Vasiliūnas ir kun. V. Dabušis

V. Maželio nuotr.

je gražiai pasirodė jaunas pianistas A. Vasaitis, smuikininkas F. Strolia, šokėjos J. Vilkaitė, A. Balytė ir B. Barodičaitė. Akompanavo M. Motekaitis ir M. Vilkaitė.

## ATEITININKŲ MENO VAKARAS PHILADELPHIJOJE

Spalio 5 dieną Philadelphijos studentai ateitininkai suruošė meno vakarą, kurio programą atliko jaunosios pajėgos. Puikiai dainavo savus kompozitorius ir keletą arijų A. Gaigalaitė. Gražiai pasirodė dainininkas A. Karaša iš Baltimorės, pianistai A. Dzikas iš New Yorko ir D. Papievytė iš Hartfordo. Lietuviško žodžio menu klausytojus žavėjo kylanti stipri jėga A. Žemaitaitis iš Waterburio.

• Spalio 28 d. Toronte mirė ateitininkas sendraugis **Antanas Pabėdinskas**. Buvo gimęs 1898 m. Lietuvoj buvo veiklus ir sumanus verslininkas ir leidosi į platesnio masto užsieninę prekybą. Tremtyje ilgesnį laiką gyveno Casablankoje, Maroke, ir taip pat vertėsi pramone. Toje pat srityje dirbo ir neseniai atvykęs į Kanadą.

• Lietuvoje spalio 9 dieną mirė prof. dr. **Jonas Kairiūkštis**, buvęs Kauno univ. Medicinos fakulteto ir vėliau Vilniaus univ. profesorius ir medicinos srities mokslininkas.





## MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPOSE

### ČIKAGOS MOKSLEIVĖS ATEITININKĖS DIRBA

Čikagos Moksleivių Ateitininkų Kun. Alfonso Lipniūno kuopos mergaičių būrelis susirinkimas įvyko 1957 m. spalio mėn. 4 d. p.p. Jūkūnų bute. Susirinkimas pradėtas ir baigtas malda. Nutarta kviesti į susirinkimus studentus ir kitus asmenis, kad pakalbėtų rūpimais klausimais.

Būrelio globėja yra p. A. Karklienė. Išrinkta nauja valdyba: pirm. Vida Kriščiūnaitė, sekr. Aukšė Liulevičiūtė, soc. reik. v. Austė Pallokaitė. Taip pat paskirtos korespondentės: Ateities — Regina Zigaitytė, Draugo — Milda Šapalaitė.

Dar kalbėta, kaip susirinkimus padaryti įdomesnius ir įvairesnius. Po to sekė linksmoji dalis, pasivaišinant vaisiais ir saldumynais.

R. Z.

### ATSISVEIKINOM DVASIOS VADĄ

Kun. Petras Gedvila, Čikagos moks. at-kų Marijos kuopos dvasios vadas, spalio mėn. 25 d. atsisveikino su kuopa. Kuopa jam surengė išleistuves — arbatėlę, kurioje dalyvavo kuopos nariai, jų tėveliai ir daug svečių. Išleistuvės vadovavo J. Žadeikis, MAS Centro Valdybos pirmininkas ir kuopos globėjas.

Tėvų vardu padėką ir atsisveikinimą išreiškė Pov. Norvilas, apygardos — Vincas Matikiūnas ir kuopos — Dalia Binkytė, kuopos pirmininkė, kuri įteikė albumą su Trijų Kryžių Kalnu. Paskutinį žodį tarė pats kun. Gedvila, kuris dvasios vadu išbuvo nuo pat kuopos įsikūrimo. Jis prašė ir ragino kuopos narius likti ištikimais Dievui ir tėvynei — tai būsimi geriausia padėka už jo įdėtą darbą.

Per savo šešetą metų bendravimo su kuopa kun. Gedvila įdėjo daug nuširdaus darbo į jos veiklą: jis redagavo "Jaunas mintis", jis rašė ir režisavo vaidinimus, jis kūrė ir mokė eilėraščių, dainų, jis ruošė ekskursijas, jis ir kuopos mecenatas... Niekas apie jo darbus neraišė. Jie plaukė kaip gili ir tyki upė. Su "ilgiausių, laimingiausių metų" palydėjom kun. P. Gedvilą į tolimą Montaną, pasilikdami be dvasios vado ir laukdami naujo.

Ta pačia proga iš narių tėvų išrinkome kuopos rėmėjų — bičiulių valdybą, kurią sudaro: p. Simonačiūsis, J. Kavaliūnas, Vl. Šimaitis, P. Norvilas, V. Binkis, A. Ilekis ir kandidatai: K. Jonynas, K. Paukštys ir P. Šalčius.

Dalia Binkytė

### VEIKIA IR NEW YORKO MOKSLEIVIAI

Spalio 26 dieną įvyko antrasis šiais metais Marijos Pečkauskaitės moksleivių ateitininkų kuopos susirinkimas. Kuopos dvasios vadas kun. J. Pakalniškis kalbėjo apie Kristų Karalių. Pasidalinome buvusios vasaros stovyklos išpūdžiais, padainavom lietuviškų dainų.

Nutarta susirinkimus daryti pastoviai pirmaisiais kiekvieno mėnesio šeštadieniais Apreiškimo parapijos mokykloje. Lapkričio 9 d. atskirus susirinkimus turės mergaitės ir berniukai. Numatyta iškyla į čiuožyklą.

G. K.

### JAU IR MAINE VALSTYBĖJE TURIME ATEITININKŲ KUOPĄ

1957 m. spalio 6 dieną šv. Antano Gimnazijoje, Kennebunkporte, Maine, buvo įsteigta Prano Dovydaičio vardo ateitininkų moksleivių kuopa. Į steigiamąjį susirinkimą buvo atėję 11 kandidatų ir vienas jau priesaiką davęs ateitininkas. Pirmininku išrinktas Remigijus Sužiedėlis ir sekretorium Antanas Long. Kuopelės dvasios vadas ir globėjas yra Tėvas Rafaelis Sakalys.

### PAS TORONTO MOKSLEIVIUS ATEITININKUS

Poatostoginiame susirinkime dalyvavo apie 15 narių. Išrinkta valdyba: pirm.: R. Stirbys, vicepirm. A. Kuolaitė, sekr. D. Goceitaitė, kasin. V. Tamulionytė, narė D. Simonaitytė.

Pasiruošta dalyvauti Kanados ateitininkų šventėje, kuri numatyta lapkričio 9-10 dienomis. Nutarta įsigyti ateitininkų ženklukus ir juosteles.

Studentas R. Vaštokas, anksčiau buvęs moksleivių ateitininkų pirmininkas, skaitė labai įdomią paskaitą apie Sokratą. Dar padainavom lietuviškų dainų.

A. K.

### CLEVELANDAS GYVUOJA

Lietuviškas gyvenimas čia smarkiai juda. Veikia daug organizacijų, kurių visų tikslas — tėvynė Lietuva.

Moksleiviai ateitininkai, nors užimti pamokomis, bet suranda laiko ir visuomeniniam darbui.

Neveltui kuopa pasivadino Maironio vardu. Vieniškai dirbam, padedami mūsų vyresnių globėjų.

Spalio mėnesį pašventėm lietuviškos knygos platinimui. Kiek suradę laiko, vis lankėm lietuvių šeimas. Visur mus mielai sutiko. Toliau gyvenančias šeimas pasiekti mums padėjo Alfonsas Karklius. Jis grįžęs po sunkaus darbo ir nuo savo studijų atitrūkęs, mus vežiojo.

Gražiai prisidėjome menine dailimi ir Kristaus Karaliaus šventėje. Tai dienai pritaikytą montažą paruošė D. Prikockytė.

Atliekamu laiku daugumos mūsų narių mokosi muzikos, dainos, baleto, piešimo meno ir t.t.

Mūsų narė Teresėlė L. Stasaitė, kuri taip pamėgusi baletą, neseniai grįžo iš ligoninės po sunkios operacijos. Linkime jai greit sustiprėti ir toliau mus džiuginti savo gražėniu šoku.

Mūsų kuopai energingai vadovodavauja Adas Malėnas.

Narė

### MAIRONIO KUOPA BOSTONE

Lapkričio 9 d. p. Leimonų bute Bostono Maironio moks. at-kų kuopa turėjo pirmą šių mokslo metų susirinkimą. Po vasaros atostogų visi grįžom pilni energijos naujam darbui. Išsirinkom naują valdybą: Stasys Žižniauskas, — pirmininkas, Irena Jarušauskaitė — sekretorė, Rimvydas Liutkevičius — išdininkas. Nutarta siųsti atstovą į MAS suvažiavimą Chicagoje, kuris įvyks gruodžio 27 d. Susirinkime dalyvavo Eligijus Sužiedėlis moks. at-kų Rytų Apygardos Valdybos pirmininkas.

Vienas iš mūsų narių, neseniai grįžęs iš Italijos, sekančiame susirinkime žada papasakoti savo išpūdžius.

Mūsų kuopą dvejus metus sėkmingai globojo p. Leimonienė, tačiau dėl susidėjusių aplinkybių toliau kuopos globėja negalės pasilikti. Kuopos valdyba ir nariai nuširdžiai dėkoja p. Leimonienei už didelę pagalbą ir malonią globą.

Jaunesniųjų ateitininkų globėja sutiko būti p. Dalia Ivaškiene. Jų būrelis šiemet padidėjo naujais nariais.

Audronė Barūnaitė

### SPRINGFIELDAS, ILL.

Springfieldo Vytauto Didžiojo at-kų kuopa dalyvavo tarptautinėje parodoje, kuri įvyko spalio 20 d. Toje parodoje dalyvavo keturiolika tautybių. Lietuvių skyrius buvo vienas iš turtingiausių eksponatais. Parodos suruošime daugiausia pasidarbavo Violeta Abramikaitė.

Kuopa perrinko pirmininką.

Violetai Abramikaitei atsistatydinus, pirmininku buvo išrinktas Egidijus Užgiris. Išdininkas Audrys Šidlauskas ir sekretorė Otilija Užgirytė palikti tie patys.

Otilija Užgirytė



# kreivios sipsenos

## Nutrinti žodžiai

“Sutik kandidatuoti. Daug darbo tau nebus, tik reikės kartais į valdybos posėdžius ateiti ir...”

“O dabar Dr.... mums tars keletą žodžių”.

“Dabar išgirsim mūsų jauną kylančią solistę, panelę ..... kuri padainuos iš operos.....”

“Žinau, kad jau ilgokai kalbėjau, bet baigdamas tik noriu pridėti, kad.....”

“Labai ačiū profesorui.... už tokią išsamią ir gilią paskaitą. O dabar, jei yra kokių klausimų, tai aš esu tikras, kad profesorius sutiks į juos trumpai ir....”

## Stiprinkim jaunuosius

Kadangi jaunučiams ateitininkams iki šiol skaitytose paskaitose svarbūs klausimai jau yra išnagrinėti, todėl siūlome imti naujas, dar svarbesnes temas.

Iš politinės srities galima būtų kalbėti “Lietuvių įtaka Arabų-Izraelio kare”, arba “Kodėl arabai ir žydai nesusitaiko pagal krikščioniškus principus”.

Taip pat su daugelyje anksčiau skaitytų temų būdavo vienas blogis — pavadinimai labai nekomplikuoti ir lengvai suprantami. Todėl paskaitas reikėtų pavadinti maždaug šiaip: “Simbolinės tematikos srovės, išplaukiančios iš Vytės Nemunėlio ir įtekančios į lietuvių prosenių simbolių kanalus”. Šitokios paskaitos negėda klausytis.

Taip pat jaunimui reikėtų duoti aktualesnių temų. Nereikia tokių pasenusių, kaip “Nuo kada mergaitės turėtų pradėti dažytis”, bet svarbesnių, kaip pav., “Berniukams ar mergaitėms daugiau padėtų dažymasis”.

## Žinios iš mokslo pasaulio

Vienas didelis ateitininkų veikėjas žada vienas pirmųjų skristi į mėnulį ir ten ieškoti gyvybės ženklų. Jeigu suras kokių nors būtybių,

## BROLIS

Turiu brolių — rimtą, gerą  
(Juk jaunam tik taip ir dera).  
Jo nereikia net mokyti,  
Ko negalima daryti.

Sako: reikia prosyt kelnes,  
Kad nebūtų kaip petelnės;  
Būti užsivilkus švarką  
Ir nekišt kišenėn rankos.

Gatve einant nedainuoti,  
Kalbant — nesimosikuoti;  
Mergaites namo lydėti  
Ir joms nieko nežadėti.

Juk nereikia daug sakyti  
Ko negalima daryti.  
Tik už nieką šitam sviete  
Nemylėt amerikietės.

Taip galvojantis broliukas —  
Garantuotas lietuviukas.

Jolė Nelė

bandys įsteigti Moksleivių Ateitininkų kuopą.

Žymus fizikas Dr. A. Tomas praneša, kad nežinoma jėga traukia sputnikus iš jų kelio į vakarus. Ir jie bijo, kad vėl netektų nusileisti už geležinės uždangos.

## Trijų lietuvių studentų pasisakymas dėl sputnikų

Ateitininkas — “Aš iš principo sprendžiu, kad tai yra mokslui vertingas dalykas”.

Santarietis — “Jie buvo įvaryti į orbitą ir todėl nėra laisvi skristi kur nori. Reikėtų juos nušauti”.

Skautas — “Budėjau tris naktis. Norėjau pamatyti. Negalėjo didesnių padaryti?”

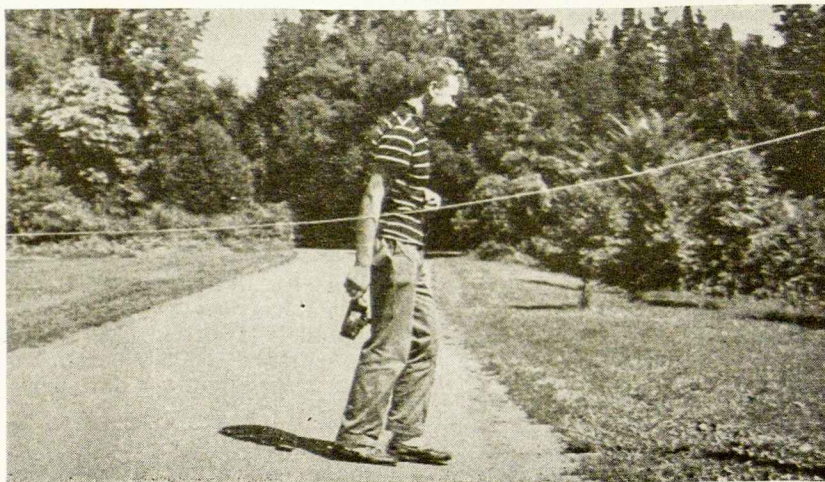
## Parašyta ant vaistų buteliuko:

Atsargiai — dažnas ir nuolatinis vartojimas gali būti pavojingas, sukelias sunkų kraujo sukrikimą, anemiją, apalpimą, arba pripratimą prie šio vaisto. Neimti daugiau, negu rekomenduojamą dozę. Nustoti imti, jei išdžiūsta gerklė, labai pradeda mušti pulsas, arba regėjimas darosi miglotas. Jokiais atvejais neduoti vaikams.

Mes patariame buteliuką gerai užrakinti spintelėje ir net nežiūrėti į jį. Jokiu būdu rankomis neliesti, neuostyti, neragauti ir jokiu kitu būdu jų įtakon nepatekti.

## Nauja dainelė

Tylūs buvo vakarėliai,  
Aiškiai švietė sputnikėliai...



Pavėlavau... Bet jie nepavėlavo...  
Ne, aš juos, o jie mane nufotografavo...  
L. Reivyno nuotr.



## MALONŲ SKAITYTOJAI

**ATEITIES** redakcija ir administracija daro viską, kad Ateitis ištikimai Jus lankyti ir būtumėte ja patenkinti. Bet vieni be Jūsų talikos to nepajėgiamo padaryti. Tad į Jus čia turime keletą labai svarbių prašymų.

**Pirmiausia**, Ateities administracija pritrūko pinigų spaustuvės išlaidoms apmokėti. Didelė dalis pinigų yra dar pas prenumeratorius. Todėl labai prašome visus prenumeratorius, kurie dar mums skolingi, nedelsiant prenumeratos mokėti atsiųsti.

**Antra**, Ateities prenumeratorių šeima nėra per daug gausi. Mūsų visos viltys yra moksleiviuose ateitininkuose. Liūdna tiesa, kad nevisi moksleiviai ateitininkai skaito Ateitį. Labai prašome MAS Centro Valdybą, o taip pat ir kuopų vadovybes bei globėjus, dėti visas pastangas, kad visi moksleiviai ateitininkai Ateitį prenumeruotų ir skaitytų.

**Trečia**, Ateitis vien iš prenumeratos mokesčių niekuomet neišsilaikė. Ji reikalinga piniginės paramos iš šalies. Tokios paramos mes esame sulaukę iš ateitininkiškų vienetų praeityje, mes jos tikimės ir šiais metais. Labai prašome visus ateitininkiškus vienetus: ASS skyrius, SAS draugoves ir MAS kuopas dar šiais metais padaryti bent vieną parengimą, ir jo pelną paskirti Ateities naudai. Nesvarbu kiek to pelno liks, mums kiekvienas doleris yra labai brangus. Tik visų sutelktos pastangos, kad ir mažom sumom, įgalins Ateitį ir toliau savo skaitytojus lankyti. Be šios Jūsų paramos, mes tikrai negalėsime išsiversti.

**Ketvirta**, Ateitis nemaža skaitytojų turi užsienyje, kurie nepajėgia prenumeratos užsimokėti. Tai Italijos, Vokietijos ir kitų kraštų moksleiviai. Yra geradarių, kurie užsako jiems Ateitį ir apmoka prenumeratą. Bet tų geradarių šiemet taip pat mažiau, nei kitados. Administracija būtų labai dėkinga kiekvienam, kuris šiam reikalui paaukotų 3 dol., apmokėdamas Ateities prenumeratą tam moksleiviui, kuris jos apsimokėti nepajėgia.

### ATEITIES Administracija

Hamiltono (Kanados) vyresniųjų ateitininkų kuopa iš spaudos baltiaus pelno Ateities reikalams paskyrė 50.00 dol. Rochesterio ateitininkai iš savo izdo paskyrė 25.00 dol. Labai nuoširdus ačiū.

Administracija

## ATEITININKŲ FEDERACIJOS VALDYBA PASISKIRSTĖ PAREIGOMIS

Korespondencinių rinkimų būdu Ateitininkų Federacijos Vadu peneriems metams perrinktas Simas Sužiedėlis ir išrinkti nauji Valdybos bei Kontrolės Komisijos nariai.

Naujai išrinkta Ateitininkų Federacijos Valdyba pirmo posėdžio susirinko spalio 29 d. Federacijos dvasios vadu sekančiai kadencijai pakviestas tėvas Vikt. Gidžiūnas, O.F.M. Generaliniu sekretoriumi išrinktas kun. Vikt. Dabušis. Pagal Federacijos konstitucijos § 17 Ateitininkų Sendraugių Sąjungos referento pareigos pavestos Stasiui Lūšiui, Studentų S-gos — dr. Vyt. Vygantui, Moksleivių S-gos — Juozui Baužiui.

Ateitininkų Tarybai vadovauti, o taip pat referente ateitininkų moterų ir mergaičių reikalams pakviesta Renata Alinskienė, rinkimuose praėjusi pirmąją kandidatę į valdybą.

Posėdyje taip pat dalyvavo Atkų Šalpos Fondo valdytojas prel. J. Balkūnas.

Ateities redaktoriui Juozui Baužiui išvykus tarnybos reikalais į Chicago, laikinai vyr. redaktorium pakviestas Pranas Naujokaitis.

Ateitis išleidžia Šv. Pijaus X gyvenimą ir darbus. Federacijos Valdyba prašys visus ateitininkus šią knygą įsigyti ir prisidėti prie jos išplatinimo. Tuo būdu ir šiais metais ateitininkai prisidės prie Federacijos Valdybos skelbiamo piniginio vajaus.

### “SATRIJA” VEIKIA

Į naują “Satrijos” valdybą išrinkti: Romana Janauskaitė — pirmininkė (2255 So. Oakley), Richardas Ukinas — vice pirmininkas (2808 W. 66 St.), Marytė Meškauskaitė — sekretorė (56 10 So. Winchester).

R. U.

### Clevelando draugovė turi naują valdžią

Spalio 20 dieną Clevelando Studentų Ateitininkų Draugovė išrinko naują valdybą: pirm. Dalia Prikockytė, vicepirm. Arvydas Earzdukas, I sekr. Aušra Barzdukaitė, II sekr. Roma Staniškytė, izd. Romas Bridžius.

### ATSIŪSTA PAMINĖTI

EGLUTĖ, vaikų laikraštis, Nr. 8, spalio mėn., red. Dr. A. Šerkšnas.

**GAUDEAMUS** — Studentų Ateitininkų Sąjungos informacinis leidinys, Nr. 1. 1957 m. spalio 12 d. Skelbiama metinė studijinė tema, suvažiavimo rezoliucijos ir kita. Spausa rotatoriumi.

**Lietuvių Dienos**, iliustruotas žurnalas, spalio mėn., Nr. 8. Kaip ir visada, numeris patrauklus puikioomis iliustracijomis ir įdomia kultūrine medžiaga.

**Elena Tumienė. KARALIAI IR ŠVENTIEJI.** Poezijos rinkinys. Išleido Lietuvių Dienos. Viršelis ir vinjetės dail. Ados Korsakaitės. 80 psl., kaina \$2,50.

**Laiškai Lietuviams.** 1957 m. lapkričio mėn. numeris (10). Leidžia Tėvai Jėzuitai.

**Mūsų Vytis.** P.L.S. S. Vadų, Vadovių ir Akademikų Skautų-čių Laikraštis, 1957 m. rugsėjo mėn. numeris (5). Leidžia Akademinis Skautų Sąjūdis.

**Karys.** Pasaulio lietuvių karių - veteranų mėnesinis žurnalas, spalio mėn. numeris (8). Leidžia Kario Leidykla Brooklyn.

### ATEITIES GARBĖS PRENUMERATORIAI 1957 M. ?

Vikt. Naudžius, Cicero, Ill.  
Dr. K. J. Valiūnas, New Rochelle, N. Y.

Kun. Jurgis Riauba, Custer, Mich.  
Kun. J. Valantiejus, Waterbury, Conn.

Dr. Petras Kisieliūnas, Cicero, Ill.  
Kan. J. B. Končius, Brooklyn, N. Y.  
Kun. Vyt. Zakaras, Wahita, Okla.

Visiems savo auka Ateitį parėmusiems nuoširdžiai dėkojame.

### Našlės skatikas

Mažiausia savo narių skaičiumi moksleivių ateitininkų Vytauto Didžiojo kuopa Springfield, Ill., Ateities reikalams nuo savo parengimų pelno atsiuntė 25 dol. Tai tikrai mums labai brangus “našlės skatikas”, už ką labai nuoširdžiai dėkojame.

### Malonūs Ateities skaitytojai

Labai prašome tuos, kurie dar tebėra neatsilyginę Ateities prenumeratos už 1956—1957 metus ir anksčiau, nedelsi ją atsiųsti. Tokių skolininkų Atečiai yra už 2500 dol., o administracija neturi pinigų spaudos išlaidoms apmokėti už š.m. Nr. 7, o dar šiais metais reikia išleisti tris numerius.

Administracija



VYTAUTO AUGUSTINO

LIETUVOS VAIZDŲ ALBUMAS

**LIETUVA**

YRA GERIAUSIA DOVANA ĮVAIRIOMS PROGOMS

Albumo vaizdai kalba apie Lietuvą visiems suprantama kalba, todėl jis tinka visiems, nežiūrint, kas kokia kalba bekalbėtų.

Albumas LIETUVA yra gražiausia dovana vardinių ir gimtadienių progomis.

Kiekvienam verta šį gražų leidinį pačiam įsigyti ir kitam dovanoti.

Užsakymus siųsti:

ATEITIS,  
916 Willoughby Ave.,  
Brooklyn 21, N. Y.

Kaina 6 dol.

ATEITININKŲ, ar turi savo bibliotekoje

PROF. STASIO ŠALKAUSKIO

**ATEITININKŲ IDEOLOGIJA**

ALFOS SUŠINSKO

**JAUNYSTĖS MARŠĄ**

NAUJĄ LEIDINĮ

**ŠV. PIJUS X.**

ATEITININKŲ SĄJŪDŽIO ĮKVĖPĖJO GYVENIMO IR VEIKLOS BRUOŽAI.

SIUOS LEIDINIUS GALIMA UŽSISAKYTI ATEITIES ADMINISTRACIJOJE, PRIŠIUNČIANT \$3.00 UŽ ATEITININKŲ IDEOLOGIJĄ IR \$2.00 UŽ JAUN. MARŠĄ

Platintojams duodama 25% komiso

**ATEITIS, 1957 M. NR. 9**